

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

2017-2018

PŘEBOROVÝ
SPECIAL

UVNITŘ

DAVID KALIVODA 10 LET PO AJAXU

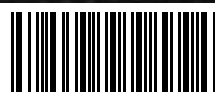
TÉMA

PROČ SESTOUPÍ Z NEJVYŠŠÍ PRAŽSKÉ
SOUTĚŽE ČTYŘI A VÍCE TÝMŮ

CIZINEC

FIN KUIVALAINEN VYROSTL VE STŘEŠOVICÍCH,
TEĎ MIZÍ DO SKOTSKA

ZÁŘÍ 2017 | ZDARMA

172207

FootballMania

**NOVĚ OTEVŘENÁ FOTBALOVÁ SPECIÁLKA
PRO HRÁČE I FANOUŠKY.**

***Kopačky / Míče / Chrániče / Dresy
Tréninkové oblečení / Merchandising české
fotbalové reprezentace***

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí – Pátek 10.00–18.00 hodin

Komunardů 1039/39, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Telefon: 226 232 194

str. 2–6

ROZHOVOR

DAVID KALIVODA
A JEHO SLÁVISTICKÉ SRDCE

str. 10–12

CIZINEC

PROČ FIN ZE STŘEŠOVIC
MIZÍ DO SKOTSKA

str. 30–32

HISTORIE

ŠESTERO POZLACENÝCH ŠŇŮR
PRAŽSKÝCH KLUBŮ

MOMENT

PREMIÉRA S PÍŠTALKOU

str. 7

TÉMA

O SESTUPECH Z PŘEBORU

str. 8–9

PŘEBOR

PŘÍLOHA K SEZONĚ 2017–18

str. 13–23

MLÁDEŽ

TALENT ŠIMON HUDECKÝ

str. 25

MLÁDEŽ

PFS A KLUBY NA FESTIVALECH

str. 26–27

TRÉNINK

ZPŮSOB PRÁCE SE ŽÁKY

str. 28–29

ZÁKOUTÍ

KDE BYLA PŮVODNĚ SPARTA?

str. 33

CIVIL

MARTIN CICALA Z DOLNÍCH POČERNIC

str. 34–25

FOTO MĚSÍCE

+ WEB PFS

str. 36

EDITORIAL

Milí čtenáři,

na začátku měsíce zasáhla Pražský fotbalový svaz velmi smutná zpráva. Po tragickém úrazu a více než ročním upoutání na lůžko zemřel dlouholetý sekretář Miloslav Houška.

Nejbližší spolupracovníci se s námi podělili o vzpomínku na tohoto skvělého chlapa. To, co o Slávovi napsali, mohu potvrdit i já, protože jsem od roku 2010 měl tu čest s ním spolupracovat. Tak upřímní a rovní lidé jako on navíc s věčně dobrou náladou a bonmotem v ústech po světě úplně běžně neběhají. Sláva byl jednoduše skvělý, i když jako každý z nás měl také to „své“.

Věnujte mu i vy alespoň vzpomínku. Do kontaktu s ním musel přijít každý z vás... Děkuji!

Ať je veseleji.

Lukáš Vrkoč

vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VIII. – ZÁŘÍ | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | VEDOUcí REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jiřík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks. | ISSN 1805–2541

| FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: Pavel Jiřík st.

A man with a beard and tattoos, wearing a green t-shirt, holding a soccer ball. He is looking directly at the camera with a serious expression. The background is a blurred soccer field with a goal net.

SLÁVISTICKÉ SRDCE — KALIVODA, OLÉ!

BYL U VŠECH DŮLEŽITÝCH MOMENTŮ SLAVIE V NEDÁVNÉ HISTORII.
TEĎ BÝVALÝ ZÁLOŽNÍK DAVID KALIVODA TRÉNUJE KRÁLOVICE

David Kalivoda od léta cepuje královické fotbalisty.

Tenhle moment si jistě pamatuje každý slávista: **DAVID KALIVODA běží s vyplazeným jazykem k rohovému praporku a fotbalová Slavia po jeho gólu na Ajaxu začíná reálně pomýšlet na historickou účast v Lize mistrů, které se opravdu dočkala. Už je tomu deset let, přesto si bývalý záložník i po tak dlouhé době vybaví veškeré detaily z okamžiků, po nichž se jeho milovaný klub topil v euforii. V Edenu zažil dobu trápení i slavnou éru, vždycky se ke Slavii hlásil a stejně tomu je i dnes, kdy hraje pátou nejvyšší soutěž v Rakousku a k tomu začal trénovat Královice v Pražská teplárenská přeboru.**

■ Známe se dlouho, ale nikdy bych vás netipoval na trenéra...

(směje se) Já sebe taky ne. Spíš mě ale v první fázi zajímalo trénování dětí, těch mladších ročníků. Chodil jsem s Královicemi trénovat, abych se udržel v kondici, jenže se to semlelo tak, že skončil na pozici kouče Martin Hyský. Dodělal si profílenci a bylo jasné, že půjde někam dál. Pro mě to byla škoda, protože tréninky měl Martin výborné, na tuhle soutěž naprosto nadstandardní. Nevěděl jsem, co bude dál. Přišel nový trenér a já se mezitím s manažerem Královic panem Janouškem domlouval ohledně těch dětí.

■ Ale vyvinulo se to úplně jinak.

Pan Janoušek mi volal, že to s trenérem nevypadá dobře, že asi dojde ještě k nějaké změně. Navrhl mi, abych byl trenérem já. Vzal jsem si den na rozmyšlenou, abych seriózně mohl říct, jestli bych to zvládal. Jelikož jsem stejně věděl, že s týmem budu jezdit trénovat, tak jsem řekl, že to zkusíme i s tím, že se některé moje zápasy v Rakousku s těmi královickými budou krýt. Není to ideální, ale skočili jsme do toho.

■ Máte nějakou trenérskou licenci?

Mám céčko, chtěl bych si v dohledné době dodělat béčko. Začínám se do toho nořit víc a víc. Taky trochu těžím

„Celý život jsem hrál, být trenérem je úplně jiná role a pozice, teprve tomu přicházím na chuť.“

z toho, co jsem zažil během kariéry. Víme, co jsme dělali a nedělali v lize.

■ Kdo z trenérů, které jste potkal, vás inspiroval a čím?

Trenérů jsem potkal mraky, samozřejmě si nepamatuju všechno, protože

jako profesionální hráč se člověk stará hlavně o sebe, cvičení jsem si nepsal. Něco mi ale v hlavě zůstalo, spíš to tak dávám dohromady, aby to kluky bavilo. Myslím, že by to mohlo fungovat. Zatím to tak je, snad tomu kluci přicházejí na chuť. Nechci je nutit, ať chodí na tréninky. Chci si je získat lidským přístupem, aby přišli sami na to, že chtějí na tréninku být, protože je opravdu baví. Sám jsem hrál i na amatérské úrovni, trochu jsem do toho nakoukl a myslím, že spoustu věcí dokážu i díky těmto

Problém s počtem hráčů tady je, to víme všichni a snažíme se na tom pracovat. Osa týmu ale rozhodně má svoji kvalitu, jen se musí dobře doplnit. Vztít jádro a trochu ho obalit.

■ Jaký jste typ trenéra?

Určitě ne ten, co vltne do kabiny a někoho seřve. Je to dané i věkem, někteří kluci jsou stejně staří nebo i starší, než jsem já. Dokážeme najít společnou řeč, aniž bychom museli na sebe křičet. Uvidíme, co přinese budoucnost. (usmívá se) Celý život jsem hrál, tohle je úplně jiná role a pozice, teprve tomu přicházím na chuť.

■ Chybí vám velký fotbal? Dva roky zpátky jste mluvil o tom, že byste se nebránil návratu zpátky do ligy, ač jste hrál třetí ligu v Zápěch.

Vycházelo to z toho, že o rok dřív byl v Bohemce trenér Klusáček. Potkali jsme se na Xaverově a sedli jsme si po všech stránkách. Beru ho jako jednoho z nejlepších trenérů v kariéře. Ozval se mi, jestli bych ještě neměl chuť zkusit ligu. Jenže ve chvíli, kdy se to mohlo stát, odešel z Bohemky za Ivanem Haškem do Kataru, takže z toho sešlo. Spolupráce s ním mě lákala, ale jinak? Po peripetích, co jsem zažil v Příbrami, kde mi dlužili dost peněz a velkou část jsem tam nechal, musím říct, že mi velký fotbal nechybí. I když...

■ Co?

Když člověk přijde na Slavii a vidí, jak se to tam dalo dohromady, tak mu nohy trochu brnkají a napadne ho, že mohl ještě chvíli ligu hrát. Teď už je to každopádně passé.

Nejdůležitější muži královického fotbalu.

■ Na Slavii chodíte pravidelně a fanoušci vás mají hodně rádi, že?

Nechci se pasovat do role nějaké legendy, jsou jiní velcí slávisové z dob minulých, ale myslím, že jsem měl s fanoušky vždycky dobrý vztah. Všude a vždycky jsem dával najevo, že jsem slávista, vztah k červenobílým barvám jsem netajil ani v jiných klubech, i když přišly momenty, kdy se to otočilo proti mně.

■ Památná je i scéna, kdy jste dal za Žižkov před šesti lety gól Slavii a hned jste se gestem omlouval kotli Slavie. Po výhře 1:0 jste pak před ním absolvoval soukromou děkovačku. I když vaše branka rozhodla o výhře Žižkova, tak kotel skandoval: Kalivoda, olé!

(usmívá se) Jo, na to dost lidí vzpomíná, to byla taková rarita. Nikdy jsem svou náklonnost ke Slavii neskrýval a fanoušci to dokázali ocenit. A určitě mi pomohl gól na Ajaxu.

■ Ano, to byl velmi silný moment v zápase předkola Ligy mistrů 2007. Tahle proměněná penalta vám zajistila „nesmrtelnost“. Bere to tak?

Každý hráč má nějaké momenty, se mnou je spjatý právě gól na Ajaxu. Pro celou Slavii to byla velká událost, jedinečná. Myslím, že tehdejší účast v Lize mistrů zpětně doceňujeme, protože je vidět, že to pro české kluby není samozřejmost. Ten moment na Strahově, kdy skončila odvěta s Ajaxem, to se těžko popisuje někomu, kdo tam nebyl. Nikdy jsem nezažil takovou euforii. Tohle nejde vylíčit.

■ Byla to větší euforie než po zisku titulu?

Celá sezona byla tenkrát skvělá. Liga mistrů, titul, nový stadion, tři takhle významné události v jednom roce. Těžko se to srovnává, o titul hrajete celý rok, ale Liga mistrů bylo něco, na co Slavia čekala, a najednou jsme byli hrozně blízko. Dostali jsme se tam, bylo to magické. Já jsem byl navíc ve Slavii dlouho, zažil jsem tam i horší období a věděl jsem, že kdyby se nám Liga mistrů nepodařila, mohl to být velký problém pro celý klub.

Ve volnu si David rád zajde na ryby. A umí chytit pořádné kusy!

■ Je to právě deset let od vašeho gólu na Ajaxu. Kolikrát jste ho od té doby viděl?

Párkrát jo. V průběhu té doby jsem se seznámil s novými kamarády, ty ten gól zajímal, takže jsem ho už několikrát pouštěl. Občas to na mě vyskočí někde na internetu, když hledám na YouTube

dětem pohádky. Ukazoval jsem tu penaltu malému synovi a ten říkal: To není táta, ten pán nemá vousy. (směje se)

■ Jaký máte u sledování toho okamžiku pocit?

Teď už dobře! (opět se směje) Ale v ten moment na Ajaxu to bylo horší. Kdybych nedal gól, mohlo se stát, že bych si už nikdy ve Slavii nekopl.

■ Cítil jste to tak, že z vás bude buď padouch, nebo hrdina?

Musím přiznat, že mě to tenkrát napadlo. Říkal jsem si, že když ji dám, bude klid a všichni budou spokojeni,

■ V sestavě byli i zkušenější hráči. Proč jste šel zrovna vy?

V lize jsem penaltu kopal, když ji rozhodčí nařídil, na 99 procent jsem věděl, že to budu já. Byl tam třeba Standa Vlček, zkušený borec, kapitán. Kdyby řekl, že jde, tak je to bez debat. Jenže on mi přinesl balon a říkal: Tady to máš, běž. Nemůžu říct, že by to v té chvíli bylo super příjemné – jo, jdu kopat penaltu, skvělý! (směje se)

■ Těžké nervy, co?

Nervy ani ne, ale ta zodpovědnost... Hlavou mi proletělo všechno, o čem jsme už mluvili. Gól přiblíží Ligu mistrů a stamiliony, zaváhat, tak kdoví, jak by to celé dopadlo. Lidi na Ligu mistrů čekali léta. Vy jim to můžete dát, nebo to pos...

■ Byl to váš životní gól?

Určitě nejdůležitější v životě.

■ Kopal jste po své pravé ruce. Zdálo se, že stranu máte pečlivě vybranou. Bylo to tak?

Měl jsem vybráno. Nikdy jsem nebyl ten typ, co se pomalu rozebíhá a čeká na pohyb gólmána. Plán byl jasný: utáhnout míč k tyči, to se špatně chytá, pokud tam brankář není o hodinu napřed. Když jsem ale viděl dvoumetrového gólmána Stekelenburga, jak se tam postavil a roztáhl ruce, tak mě napadlo, kam s tím? Ten byl velký jako blázen. Moc místa v bráně nenechal, pískalo na mě 30 tisíc lidí a útočník Urzaiz mi z metru nadával do obličeje, dost peprně. Už to pískni, ať to mám za sebou, koukal jsem po rozhodčím. Povedlo se, ta úleva byla obrovská.

■ Lidé se vás na tenhle moment asi často ptají. Nevadí vám to už? ➔

Na chvíli v dresu Slavie má David jen pěkné vzpomínky ... Ligu si za sešivané zahrál i jako futsalista.

Je to moment, který se se mnou táhne a vždycky potáhne. Když se řekne Kalivoda, tak se slávistům asi vybaví právě gól na Ajaxu a červená karta po gólu v derby.

■ K tomu se ještě dostaneme. Co ty otázky na Ajax? Nemáte jich už dost?

Vůbec ne. Už roky jezdím na různé besedy se slávisty, to k tomu patří. Neberu to tak, že jsem slávista, protože se někde jednou za čas ukázu a řeknu, že jsem slávista. Mám rád tenhle kontakt s lidmi na různých setkáních. Když Ondra Zlámal (bývalý mluvčí Slavie) napsal knížku Vzpomínky mistrů, tak jsem s ním jezdil na besedy často, chodil jsem na dětské turnaje. Baví mě to, takhle to cítím. My jsme doma byli slávisti vždycky. Hlavně děda byl velký slávista. Bohužel se nedožil chvíle, kdy jsem se do Slavie dostal. S dědou mám spojený i velmi silný moment právě po postupu do Ligy mistrů.

■ Prozradíte ho?

Do kabiny za námi přišel pan Ondříček, Franta Veselý starší a další ikony Slavie. Franta Veselý ke mně přistoupil a říkal: Davide, škoda, že se toho nedožil děda. Ani jsem nevěděl, že se ti dva znali, ale tohle si z toho večera pamatuju nejvíc. Bylo to pro mě hrozně silné a emotivní. Oslavy byly parádní, jeli jsme autobusem na Václavák, pak byla žranice, pivo, ale vloženo jsme do toho neprávem. Trénoval nás Karel Jarolím a ten na tohle hodně dbal. Navíc se k němu většinou každý průšvih donesl. Slavili jsme, to jo, ale nikdo se nezlikvidoval.

■ Jste stále v kontaktu s někým ze staré slávistické party?

Dřív jsem byl hodně v kontaktu s Láďou Volejšákem, Jardou Černým, s Vládou Šmicrem jsem byl na dovolené v New Yorku. Jenže s dětmi se život otočí, člověk už nemá tolik času, nemůže s ně-

kým chodit každý týden na kafe. Šmicu potkám, až budeme hrát v přeboru proti Dolním Chabřům, když nedávno hrála Slavia předkolo Ligy mistrů proti Apoelu Nikósie, byl jsem v televizním studiu s Erichem Brabcem.

■ Jak vás role televizního experta bavila?

Velmi zajímavá zkušenost. Ale nejsem ten typ, který by si hrál na velkého experta, trenéra a specialistu. Říkal jsem jen své pocity z pohledu hráče.

■ Myslíte, že jste z kariéry vytěžil maximum?

Na klubové úrovni jsem v Česku dosáhl, co jsem dosáhnout mohl: mám titul, zahrál jsem si Ligu mistrů. Nějaké úspěchy jsem zažil. Možná jsem měl i na víc, třeba to mohlo být lepší,

pravě se mi docela dařilo, cítil jsem, že by to mohlo být dobré. Jenže trenér mi řekl, že mi nemůže zaručit, že budu hrát všechny zápasy, ale že se mnou počítá mezi 15 lidí, které bude točit. Měl jsem nabídku z Blšan a odešel jsem tam. Teď vím, že kdybych zůstal, možná to mohlo být všechno úplně jinak. Na druhou stranu: kdyby to tenkrát bylo jinak, zase bych dnes neměl spoustu věcí, co mám. Vážím si toho, že jsem mohl hrát za Slavii, že jsem byl u všech těch úspěchů, o kterých jsme mluvili. Vždyť já jsem kluk z Ledče nad Sázavou, kde jsem se díval na ligu v televizi. Že bych ji jednou hrál? To pro mě bylo vždycky obrovsky daleko. Víceméně to byl pro mě nesmysl, něco tak strašně vzdá-

muju, co všechno pro můj úspěch obětovali. Patří jim obrovský dík, vážím si toho. Překonal jsem i těžké chvíle, když jsem do Slavie ve čtrnácti letech přišel.

■ Co přesně máte na mysli?

Přijel jsem do Prahy a poprvé jsem viděl metro, tramvaj, měl jsem vlasy, které se tady už nenosily. (směje se) Člověk odjede z vesnice, najednou je v Praze na internátu a neví, co se děje. Ne že bych byl nějaký andrštálec, ale rozdíl to byl ohromný. Najednou jsem neměl za zadkem mámu a tátu, dostal jsem pět stovek a musel se o sebe postarat. Ale možná i díky tomu jsem se prosadil. Měl jsem jen školu a fotbal. Když skončil trénink, jel jsem na internát a takhle každý den. Nechtěl jsem se žádný party, to mi bylo cizí. I tohle hraje roli. A zúčilo se to. Bylo krásné, když se rodiče mohli přijet podívat na svého syna, který hrál Ligu mistrů na stadionu Arsenalu.

■ No, zrovna tehle zápas se Slavii moc nevyvedl. Prohráli jste 0:7...

Stejně to byl zážitek. Taký mám syna a představa toho, že bude hrát jednou na Arsenalu, hned bych tam jel a užil si jen to, že se tam dostal, že všechna ta dřina měla nějaký smysl.

■ A vám těch sedm gólů zážitek nezakazilo?

Věděli jsme, do čeho jdeme. Oni měli tenkrát fazonu jako blázen, v anglické lize dávali soupeřům pět gólů na počkání. A teď jsme tam přijeli my, neznámí kluci, kteří si to s nimi přišli rozdat. Jenže jsme nechytli zážitek, a pak už to bylo složité. Zážitek to určitě byl, ale zase ne takový. Znali jsme ty hráče z televize a najednou nás tam točili. Člověk nechce být úplně za pitomce, pak se to blbě užívá. Arsenal byl tenkrát úplně jinde než my. Asi nikdo nepočítal s tím, že tam vyhraje 3:1.

„Začátky ve Slavii? Přijel jsem do Prahy a poprvé viděl metro, tramvaj, měl jsem vlasy, které se tady už nenosily.“

ale taky to mohlo být horší. Zpětně si člověk říká, že by třeba některé kroky v kariéře udělal trochu jinak, ale k tomu dojdete s věkem, to se nedá vrátit.

■ Které kroky myslíte?

Třeba když jsem začínal v A-týmu Slavie a vedl mě trenér Pešice. V pří-

leného. Tenkrát byla jiná doba, mladí nedostávali téměř žádnou příležitost, a obzvlášť v klubu jako je Slavia. Hrozně mi pomohli rodiče, kteří mě neskutečně podporovali, strávili se mnou strašně moc času cestami na fotbal. Bez toho by to nešlo. Čím jsem starší, tak si daleko víc uvědo-

Připomeňme si ten slavný okamžik. Před 10 lety Kalivoda výrazně pomohl Slavii do Ligy mistrů.

■ **Už jsme se bavili o vašem vyloučení v derby. To je po gólu Ajaxu druhý moment, který je s vámi pevně spojený, že?**

A jsme zase u toho slávistického srdce. Ve Slavii jsem vyrůstal, Sparta byla vždy největší rival všech dob a derby, to pro mě pokaždé byl diametrálně odlišný zápas. Platilo to už v dorostu, v lize to pak bylo úplně něco jiného. Večer před zápasem jsem si vysnil přesně tuhle situaci: dám gól a poběžím ho oslavit s fanoušky. Ještě jsem to na pokoji říkal Hubovi (spoluhráči Hubáčkoví), zasmáli jsme se tomu, zhasli jsme lampičky a šli spát. Druhý den se to přesně vyplnilo. Naskočil jsem jako střídající hráč a dostal žlutou kartu, když jsme po mé střele měli kopat jasný roh, ale rozhodčí ukázal odkop od branky. Protestoval jsem, ale ne sprostě. Okamžitě mi dal kartu. V porovnání s tím, jak se k němu choval třeba Řepka a další, tohle bylo nicotné. Pak přišel ten moment. Cítil jsem, že má střela bude

gólová, vysněný scénář byl realitou a v hlavě se mi všechno nastartovalo. Dal jsem vedoucí gól v derby, euforie byla tak velká, že první žlutá karta byla zapomenutá. Slávista dal gól Spartě, spousta lidí, tohle nešlo zabrzdit.

■ **Vážně ne?**

Vůbec jsem si to neuvědomil a svlékl jsem dres. Asistent Pavel Řehák utíkal za branku a křičel na mě, ať si rychle ten dres obléknu, ale už to nešlo vzít zpátky. Druhá žlutá karta a vyloučení.

■ **Co bylo pak?**

Druhý den to pro mě samozřejmě bylo trochu nepřijemné. Trenér Jarolím je na tyhle věci háklivý, v oslabení jsme dostali gól a zápas skončil 1:1. Hrál se o titul, takže to nebyla úplně legrace. Pohovor s trenérem nakonec nebyl tak dramatický, jak jsem předpokládal, asi to bylo dané i tím, že jsem dal gól. Ale měl jsem tam pokutu, jejíž smazání bylo podmíněné získáním titulu. Titul jsme uhráli, teď už na to vzpomínám s úsměvem. Ajax a tohle, to jsou dva momenty, které si všichni

s mým jménem spojí. Ale byly tam i důležitější chvíle.

■ **Jaké?**

Na konci té předešlé sezony, než jsme hráli předkolo Ligy mistrů se Žilinou a následně s Ajaxem, jsme potřebovali skončit druží v české lize, abychom mohli do kvalifikace o Ligu mistrů. Dvě kola před koncem jsme bezpodmínečně museli porazit Zlín, ale prohrávali jsme a vypadalo to černě. Šel jsem na hřiště v 76. minutě a dal dva góly. Vyhráli jsme 2:1, jeli do Českých Budějovic, kde jsme taky vyhráli 2:1. Já dal gól a na druhý přihrál Standovi Vlčkovi. Jen díky tomu jsme dostali šanci na Evropu a mohli zažít Žilinu, pak Ajax. Nikdo o tom nemluví, ale právě tyhle dva zápasy byly klíčové. Hrana úspěchu a neúspěchu byla 14 minut v utkání se Zlínem. Jinak bychom se do Ligy mistrů vůbec nepodívali a to, o čem tady mluvíme, by se vůbec nestalo.

■ **Jaký je pro vás život po fotbalovém životě?**

Jezdím pořád hrát do Rakouska, když jsem byl v Zápěch, pracoval jsem pro firmu místního majitele Maška. Byly to agrovýrobky, hnojiva na trávníky, chemie pro velké zemědělské firmy – dělal jsem něco mezi skladem a kanceláří. Když jsem odešel ze Záp, skončilo i tohle. Teď hraju v Rakousku, trénuju v Královicích a koukám se co, kde a jak dál. Zatím nikam do práce nechodím, ale něco dělat budu muset. (usmívá se)

■ **V Královicích doufají, že za ně budete brzy hrát. Chystá se to?**

Bavíme se o tom už dlouho, ale zatím k tomu nedošlo. Do konce sezony jsem domluvený v Rakousku. Tam jsme si pláclí už dřív, než jsem začal v Královicích trénovat. Nechci zatím říkat tak ani tak. Ale každopádně se to nabízí: mám to kousek od baráku, první ani druhou ligu už asi hrát nebudu. Až skončím v Rakousku, budu řešit co dál. Jednoho dne na to mé hraní v Královicích asi dojde. (usmívá se)

KDO JE DAVID KALIVODA

Pětatřicetiletý záložník, který se do paměti všech slávistů zapsal vítězným gólem na hřišti Ajaxu Amsterdam v předkole Ligy mistrů v roce 2007. Výhru 1:0 z Nizozemska tým stvrdil triumfem 2:1 na Strahově a poprvé v historii postoupil do milionářské soutěže. Kalivoda začínal s fotbalem v Ledči nad Sázavou a přes Havlíčkův Brod se ve 14 letech dostal do Slavie. Rychle se vypracoval do reprezentačních výběrů, ve svých věkových kategoriích vyčníval a prosadil se i do A-týmu. Dále hrál za Blšany, Dolní Kounice, Teplice, Žižkov, Xaverov, Brno, Teplice či Příbram. V lize má bilanci 175 zápasů a 21 gólů. Se Slavií má titul z roku 2008. Po odchodu z profesionálního fotbalu hrál třetí ligu za Zápý, momentálně kope pátou rakouskou ligu za Amaliendorf. Po konci trenéra Martina Hyského v Královicích přijal nabídku vést tým, se kterým už dlouho chodil trénovat, aby se udržoval v kondici kvůli svému rakouskému angažmá.

ZVLÁDNUTÁ PREMIÉRA

Nováčkem mezi hlavními rozhodčími v Pražské teplárenské přeboru mužů je **ZDENĚK ŠTÍPEK**. Premiéru na novém hřišti na Tempu si před slušnou návštěvou užil. Jak by také ne!? Zde je jeho vzpomínka...

„Konkrétní moment z fotky si úplně nevybavuji, ale nejspíš jsem nařizoval rohový kop. Spíš mi zůstává v hlavě vzpomínka na celý zápas. Premiéra byla krásná obzvláště na Tempu, kde se hrálo poprvé na novém pažitě. Přišla se podívat spousta lidí a myslím si, že se hrál velmi pohledný fotbal, který neměl jasného vítěze až do poslední minuty.

Ze zápasu si nejvíc vybavuji 8. minutu, kdy jsem musel nařídít pokutový kop

proti domácím. V tu chvíli jsem nebyl úplně oblíbený u všech příznivců za klan-drem. Utkání samo o sobě bylo náročné, neboť se střetly týmy, které mají fotbalovou kvalitu a snaží se vše řešit konstruktivně, i proto tedy bylo svižné.

A co dál? To zatím nemám ujasněno, neboť se věnuji ještě dalším věcem ve fotbalovém světě. Vím jen, že ten čas upřednostnit si určité věci přijde, ale zatím to neřeším. Pískání mě baví, a to je zatím hlavní...“

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

Dušan Svoboda

CHCEME DODAT SOUTĚŽÍM NOVÝ NÁBOJ

PŘEDSEDA PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU DUŠAN SVOBODA VYSVĚTLUJE, PROČ Z PŘEBORU BUDOU NOVĚ SESTUPOVAT ČTYŘI TÝMY

Boj o záchranu v Pražská teplárenská přeboru získal od této sezony nový rozměr: z nejvyšší metropolitní soutěže budou jistě sestupovat čtyři celky. A další mohou přibýt v případě, že z divize spadne jakýkoliv pražský tým. Okamžitě se rozjely vášnivé diskuse o (ne)správnosti tohoto kroku. „Stojím si za tím, že co se týče atraktivity a náboje, bude tahle změna ku prospěchu,“ říká DUŠAN SVOBODA, předseda Pražského fotbalového svazu.

■ Vysvětlíte váš záměr.

Je to změna, která má soutěž zatraktivnit. Bude méně zápasů, které ke konci sezony postrádají náboj, protože dost klubů už „o nic nehraje“. Historicky také kluby neprojevovaly zájem jít do divize, přebor byl i proto do jisté míry hodně zakonzervovaný. My na svazu však tuhle soutěž bereme jako naši vlajkovou loď, přemýšleli jsme, jak jí dodat nový náboj. Dalším důvodem byla větší propustnost mezi soutěžími, tenhle krok má logicky návaznost i směrem níž. Tohle jsou hlavní motivy.

■ Panovala napříč výkonným výborem v tomto směru shoda?

Bavili jsme se o tom dlouho, určitě to nebyla záležitost jednoho zasedání výkonného výboru. Variant jsme zvažovali víc, třeba rozšíření přeboru na 18 týmů, ale zvítězila konzervativní cesta.

■ Byly i další varianty?

Hodně jsme přemýšleli nad barážemi, jak by se daly zrealizovat. Tenhle princip by se nám zamlouval, ale bylo to problematické vzhledem k termínům losovacích aktivit. Bylo by to technicky velmi složité. Když to shrnu, tak lepší

variantu než tu zvolenou, kde by klady převažovaly nad zápory, jsme nenašli.

■ Na jak dlouho bude platný tento model se čtyřmi jistými sestupujícími?

Nic není napořád. Třeba se situace změní a všechno může být jinak. Nemáme ohraničené období, kdy bude sestupový klíč právě takový. Po sezoně po dvou si uděláme nějaké vyhodnocení, i na základě ohlasů z klubů, které jsou pro nás velmi důležité. Pak na to budeme nějakým způsobem reagovat. Když jsme o všem začali debatovat, tak jsme třeba na základě prvních reakcí z klubů ustoupili od rozšíření přeboru na osmnáct týmů, protože to byla věc, která byla vnímána většinou negativně. Fotbalové prostředí je extrémně konzervativní a jakékoliv změny bere s velkou mírou opatrnosti. Stojím si ale za tím, že co se týče atraktivity a náboje, bude tahle změna ku prospěchu.

■ Změny v herním schématu jste prosadil jako šéf Ligové fotbalové asociace také v HET lize. To jste byl tak rozjetý, že jste si to pak přenesl i do Prahy?

(usmívá se) Lidé vědí, že jsem ochotný a připravený se o věcech bavit. Ale tady musím říct, že to nebyla má iniciativa, já se spíš klonil ke zmínovaným barážovým prvkům. V tom jsme ale shodu nenašli. Věřím však, že do budoucna právě pro baráže nějaký prostor najdeme.

■ Existuje varianta, že se počet sestupujících z přeboru ze stávajících čtyř ještě navýší, to podle výsledků divize či ochoty nejlepších celků z přeboru postoupit. Není to příliš drastický zásah do soutěže?

Takhle to nevnímám. Srovnám přebor třeba s ligou: v ní se hraje o čtyři až pět pohárových míst, pak jsou ve hře také dvě sestupové pozice. Ve druhé lize jsou to dva postupující a dva sestupující. V přeboru se víceméně hrálo o jedno postupové a jedno sestupové místo, což je málo. Jistě, v extrémních případech může sestupovat pět až šest týmů, ale nemělo by k tomu docházet. Ambici vyhrát přebor má omezený počet týmů, z těch zbylých celků nechce nikdo sestoupit, z pádu níž mají obavu. Ta tímto krokem zesílí, ale bavíme se o amatérské soutěži, kde sestup pro žádný klub nebude znamenat existenční ohrožení ani nebude mít dramatické finanční dopady. Všichni by se přes to měli být schopní přenést a hledat na tom to pozitivní. Třeba to, že bude daleko větší propustnost ze spodku. Kluby, které v tom předešlém schématu do přeboru neprošly, teď mají větší šanci, aby se výkonnostně konfrontovaly s celky, které patří do přeboru.

■ Když jsme u toho: slyšel jsem názor, že je tato změna dělaná hlavně kvůli celkům, které mají ambice a delší dobu nemohou na přebor dosáhnout. Co vy na to?

Kdo mě zná, tak ví, že tímhle způsobem nepřemýšlím. To bych v lize nechtěl zvětšovat množství zápasů, pokud bych chtěl jít top týmům na ruku. Ty počty utkání zvyšovat nepotřebuji, vždyť kromě ligy a domácího poháru hrají také evropské soutěže a jejich hráči jezdí na reprezentaci. Přesto jsem s tou změnou přišel. Že bychom to dělali pro někoho, aby měl snazší cestu do přeboru, to vylučuji. Soutěž

Cholupice se z přeboru poroučely naposledy. Na jaře bude čekat podobně smutný osud větší počet týmů než obvykle.

Naposledy sestoupily z přeboru i Háje. Koho to čeká v aktuální sezoně?

Poslední nejlepší střelec přeboru Ondřej Kotlík záchranářské starosti mít určitě nebude.

byla v podstatě uzavřená, chtěli jsme ji zatraktivnit.

■ Nemůže se tímto krokem rozmělnit kvalita přeboru?

Na to nikdy nepřijdete jinak než tím, že to vyzkoušíte. Před pár lety byl Zlín druholigový, dnes hraje Evropskou ligu. Říkat dopředu, že někdo z nižší soutěže nemá výkonnost, tomu bych se bránil. Je to přesně to, k čemu dojdeme po roce po dvou, kdy se na všechno podíváme, vyhodnotíme si, co tyhle kroky se soutěží udělaly, a budeme se bavit dál. Jak už jsem zmínil, tenhle model není žádné dogma, je to jen nový prvek, který může pražské soutěže okysličit.

■ Chystáte i něco dalšího? Změn se nebojíte...

A jsme zase u těch barází, ty bych chtěl v Praze zavést. Jinak můžu všechny ubezpečit, že se tady nebudou kopat penalty. Na tuhle změnu

neslyším a myslím, že do fotbalu nepatří.

■ S vyšším počtem sestupujících vzroste i tlak na rozhodčí. Probírali jste to s nimi předem?

Šéf komise rozhodčích Jiří Ulrich je zároveň členem výkonného výboru, takže byl u všech rozhodnutí. Myslím, že je to jen ku prospěchu všech rozhodčích – budou pískat víc těžkých zápasů, které je mohou posunout dál.

■ Jste spokojení s tím, jak pražské soutěže po letech, kdy jste šéfem svazu, vypadají?

Vždycky je co zlepšovat, nebudu se hodnotit, to se musíte zeptat v klubech. Ale slyším třeba, že přebor, což je naše nejvyšší soutěž, je cílem a metou pro hodně klubů. Jestliže to tak je, pak jsem za to rád. Pořád ale vidím věci, které se dají posouvat dál. Něco mám v hlavě, ale uvidíme, jak se je podaří prosadit a zrealizovat. ■

ČEST SLÁVOVĚ PAMÁTCE

V sobotu 2. září 2017 zemřel ve věku 60 let dlouholetý sekretář Pražského fotbalového svazu a dobrá duše fotbalu v hlavním městě MILOSLAV HOUŠKA. Nejbližší kolegové se podělili o vzpomínky na dobrosrdečného Slávu...

„Co říci, když vás navždy opustí přítel? Stačí jenom poděkovat za čas, který jste s ním mohli prožít! Tak mi dovoľ říct: Slávo, děkuji!!!“

Michal Fischer

místopředseda Pražského fotbalového svazu

„Na Slávu budu vzpomínat především jako na kolegu a kamaráda, který dokázal svůj život nejen žít, ale hlavně si ho užívat. Jeho životní filozofie, každodenní rituály a optimismus mi byly velkou inspirací. On vždy věděl, co je v životě důležité a za co má cenu bojovat. Celý jeho život byl spojen s fotbalem, ten pro něj znamenal vše, a jsem proto rád, že jsem ho mohl právě v jeho oblíbeném prostředí poznat.“

Jan Gruber

manažer Pražského fotbalového svazu

„Slávu si pamatuji jako věčně dobře naladěného člověka, který si uměl v životě najít věci, které ho těšily. Měli jsme společnou kancelář i zájem o fotbal, který nás oba přivedl na Pražský fotbalový svaz. On tam byl o hodně déle, a tak jsem k němu občas chodil pro rady. Vždy jsem se také těšil na pondělí, až spolu budeme rozebírat víkendové události z trávníků. Zejména však na každodenní hecování ohledně dvou největších pražských klubů – on jako zarytý sparťan a já trenér Slavie. V pracovním procesu jsme si vždycky dokázali vyjít vstříc. Každý člověk má své nálady, ale Sláva šířil hlavně tu dobrou, a je velká škoda, že už ji mezi námi nemůže šířit dál. Čest jeho památce!“

Milan Titěra

bývalý profesionální trenér mládeže PFS

PO PRAZE SE MI BUDE STÝSKAT

FIN SANTERI KUIVALAINEN ZE STŘEŠOVIC VYRÁŽÍ STUDOVAT DO SKOTSKA, KDE MU ROZHODNĚ NEBUDE CHYBĚT ČESKÁ KUCHYNĚ

Nedávno mu bylo teprve osmnáct, takže může ještě směle snít o kariéře profesionálního fotbalisty. A Fin SANTERI KUIVALAINEN se tím, že by se svým milovaným sportem jednou rád živil, netají. Talentu má na rozdávání, o tom by mohli vyprávět jak ve Střešovicích, za které hrál od žáků až po muže, tak v Bohemians, kde rok sbíral zkušenosti. A teď se na jeho rychlost, bojovnost a vytříbenou techniku mohou těšit ve Skotsku. Vyráží totiž studovat na Edinburskou univerzitu, kde posílí tamní klub hrající pátou nejvyšší skotskou soutěž. Usměvavý a bezprostřední seveřan však v rozhovoru pro Pražský fotbalový speciál zdaleka nehovořil jen o fotbale.

■ **Fina se na úvod nemohu nezeptat na hokej. Proč jste si místo vašeho národního sportu vybral fotbal?**

Jako první jsem poznal fotbal a ten mě chytil natolik, že jsem u něj zůstal. Hokej jsem si vyzkoušel taky, ale rodiče mi říkali, že mě už od útlého dětství nezajímalo nic jiného než fotbal. Hokej mám rád, bruslit umím, občas ve Finsku vezmeme hokejky a vyrazíme s tátou na led, ale číslo jedna je pro mě fotbal.

■ **Vaše sportovní začátky probíhaly ve Finsku nebo už v Česku?**

Tady v Praze, žiju tu od narození. Naši rodinu sem dostala tátova práce. Dělal pro společnost Honeywell, která ho posílala mimo jiné do Maďarska a do Česka. Rodičům se tu zalíbilo, takže se tu usadili, přestože táta mezitím začal dělat pro jinou firmu.

■ **Takže znáte pouze život v Praze? Do Finska nejezdíte?**

Když jsem byl malý, odcestovali jsme na nějakou dobu do Finska a pak ještě do Maďarska, ale to bylo opravdu jen

kratičké období. Do Finska, konkrétně do města Jyväskylä, kde žije rodina

Do Finska jezdí Santeri velmi rád.

mé mamky, jezdím každé letní a zimní prázdniny. Drtivou většinu života, čístejšího času tak patnáct let, jsem strávil v Praze.

■ **Vzhledem k vašemu věku předpokládám, že ještě studujete.**

Na jaře jsem dokončil studia na International School of Prague v Nebušicích. Teď mě čeká vysoká škola ve Skotsku, dostal jsem se na Edinburskou univerzitu. Budu studovat sportovní management, a jestli půjde vše podle plánu, měl bych tam vydržet čtyři roky.

■ **Ve Skotsku budete bez rodičů, bez známého prostředí, jste připraven se zásadně osamostatnit?**

Vůbec ne! (směje se) Je mi jasné, že na koleji, kde budu první rok bydlet, si budu muset všechno zařízovat sám,

■ **Nebude se vám stýskat po rodičích?**

Začátky určitě budou těžké, ale rodiče budu vídat dál. V Helsinkách totiž máme byt, takže jakmile budu mít oni i já volno, budeme se tam setkávat.

■ **Takže vás čeká pendlování mezi Skotskem a Finskem?**

Ještě budu jezdit do Španělska, odkud je moje přítelkyně. (usmívá se) Seznámili jsme se tady v Praze na škole, ale ona stejně jako já teď dokončila studia, takže se bude vracet domů. Čeká nás vztah na dálku.

■ **Ve Skotsku asi nebudete mít problém se domluvit, že? Anglicky mluvíte, jako by to byl váš druhý mateřský jazyk.**

To proto, že na škole jsme všechny předměty měli výhradně v angličtině. Což ale zase byla nevýhoda vzhledem k mé češtině, která má k dokonalosti daleko. Česky jsem se vlastně učil jen díky fotbalu. Tam zase byla situace opačná, málokdo na fotbale uměl anglicky, takže jsem se prostě musel začít učit, abych rozuměl.

■ **Říkal jste, že budete studovat sportovní management. Do jakého profesního oboru by vás škola měla nasměrovat?**

Musím se přiznat, že tak daleko jsem ještě nepřemýšlel. Ale chtěl bych dělat cokoliv, co by nějak souviselo s fotbalem. Ať už hrát, trénovat nebo pracovat ve fotbalové administrativě.

■ **A kde byste vlastně chtěl žít?** ➔

Se Střešovicemi zažil Kuivalainen i úspěchy.

První rok po dokončení studií určitě ve Finsku. Ale jen proto, že u nás je na rozdíl od Česka povinná vojenská služba, takže musím na rok na vojnu. A potom? Kdo ví, co bude, to je pro mě ještě daleká budoucnost.

■ Praha nebude ve hře?

Určitě ano, mám to tady moc rád a Praha mi bude chybět. Je nádherná, a přestože je velká, všude se díky skvělé veřejné dopravě dostanete rychle a snadno. Ale není mi sympatické jen město jako takové, ale i lidé. Češi jsou skvělí, oblíbil jsem si je.

■ Jak byste je popsal?

Na první dojem působí trochu nepřístupně, jsou jakoby drsnější na povrchu, ale jakmile se vám otevrou, zjistíte, že jsou milí a přátelští a že vás rádi přijmou mezi sebe. Čím déle tu žiju, tím víc je poznávám a tím víc je mám rád.

■ Tím pomyslným drsnějším povrchem by se možná dali charakterizovat i Finové, resp. seveřané obecně. Nebo se pletu?

Asi je to podobné, ale Finové jsou obecně větší introverti. Neradi se baví s někým, koho neznají, nechtějí odhalovat své soukromí. To Češi sice také ne, ale Finové jsou v tomhle ohledu ještě uzavřenější.

■ Máte vlastně přehled o tom, kolik Finů tady žije?

Myslím, že velmi málo. Pár jsem jich poznal na škole, ale že by v Praze byla místa, kde by se sdružovala finská komunita nebo tu existovaly nějaké finské podniky a obchody, to ne.

■ Takže máte kamarády spíš mezi Čechy?

Přesně tak. Pár jich mám ze školy, ale naprostou většinu jsem poznal díky fotbalu. A myslím, že jsme dobří kamarádi. Přece jen spolu za Střešovice hrajeme osm let, a to už je dlouhá doba.

■ Vypadá to, že jste si život v Praze zamiloval. Je přesto něco, co vám tu nevyhovuje?

Asi jen jídlo. Abych byl upřímný, tak mi česká kuchyně vůbec nechutná. Občas si dám maximálně tak guláš, ale

směs z rozmačkané rýže a vajec s máslem. Jinak se ve Finsku hodně jedí ryby, klasický pokrm je třeba ryba s bramborami.

■ Když jsem se chystal na tento rozhovor, přemýšlel jsem, co je charakteristické pro Finsko. Kromě hokeje mě napadla už jen sauna, vodka, zima, sobi a losi...

To je celkem přesné. Možná ještě rallye, která je ve Finsku hodně populární. A asi bych ještě zmínil mólky, což je populární venkovní

jinak jsou pro mě tradiční česká jídla moc tučná a těžká.

■ Jaká jsou ta finská? Prozradte nějakou národní specialitu.

Asi nejtípcičtější je karjalan piirakkoita. Je to něco na způsob pirohu plněného

hra, něco mezi kuželkami a petangem. Není to tak, že byste ve Finsku na každém rohu viděli skupinky lidí hrajících mólky, ale každý Fin, kterého se na mólky zeptáte, bude vědět, o co jde.

■ Jak je to vlastně se vztahy mezi Finy a Švédy? Opravdu mezi vámi existuje řevnivost, nebo je to jen fáma?

Určitě nějaká rivalita existuje, ale spíš z naší strany. Finové si ze Švédů dělají srandu, možná to někdy může působit až tak, že je opravdu nemáme rádi. Je to cítit hlavně při vzájemných hokejových zápasech, kdy to mezi fanoušky občas bývá dost vyhořelé.

■ Kde se ta nevraživost vzala?

Řekl bych, že je to dané tím, že obě země spolu sousedí a možná má jedna ze druhé jakýsi komplex. Kořeny to určitě bude mít hluboko v historii, ale přiznám se, že jsem po nich nikdy nepátral. Ale nejde o žádnou nesnášenlivost, jsem přesvědčen, že ve výsledku k sobě Finové a Švédí mají blízko a vlastně se i mají rádi.

■ Fotbal už jsme letmo zmínili. V kolika letech jste s ním začínal?

Do míče jsem kopal tak od pěti, ale závodně hraju asi od osmi let, kdy jsem nastoupil do přípravy Střešovic.

■ Proč zrovna Střešovice?

Protože jsou kousek od našeho domu. Když jsem zaregistroval, že máme poblíž fotbalový klub, začal jsem rodiče otravovat, ať mě tam vezmou, že chci za Střešovice hrát.

■ A hrál jste za ně doted'. Jiné angažmá jste si nevyzkoušel?

Jednu sezonu jsem byl v Bohemians 1905. To mi bylo asi čtrnáct let, takže ve starších žácích. Chtěl jsem to zkusit v nějakém kvalitnějším klubu. Stály

SANTERI KUIVALAINEN

OBČANSTVÍ — FINSKÉ

VĚK — 18

KLUB — SK STŘEŠOVICE 1911

POST — KRAJNÍ ZÁLOŽNÍK

o mě Motorlet a Meteor, ale já jsem si říkal, že když už se chci posunout výš, tak ať je to pořádný krok. S trenérem Petrem Hampacherem a s Martinem Pačandou, který měl kontakty v Bohemians, jsme tedy dohodli angažmá tam. Vzali mě na měsíc na zkoušku a pak mi sdělili, že by si mě tam rádi nechali.

■ Jaká to byla zkušenost?

Rozhodně dobrá. Bylo to úplně něco jiného než ve Střešovicích, kde jsem patřil do lepší poloviny týmu. V Bohemce to bylo naopak, tam jsem přišel a byl jsem mezi těmi nejhoršími. Byl jsem malý a oproti ostatním pomalý. Bral jsem to jako velkou výzvu i po lidské stránce. Právě na Bohemians jsem se totiž musel začít učit česky, protože anglicky tam až na jednoho trenéra nikdo neuměl. Zpětně to hodnotím jako přínosné období. I proto, že jsem během něj jako fotbalista udělal velký pokrok.

■ Po roce jste ale byl zpátky ve Střešovicích. Proč?

Důvodů bylo víc. Časová náročnost, protože Bohemka byla daleko, jezdit jsem tam tři čtvrtě hodiny, navíc tréninky byly čtyřikrát týdně, což mi trochu narušovalo školu. Do toho se přidal problém s kolenem, takže jsem nehrál. A když jsem se uzdravil, vyměnili se trenéři a ten nový už mě tolik

nestavěl. Zároveň mi chyběli kamarádi ze Střešovic, takže jsem si vyhodnotil, že bude lepší se vrátit.

■ Střešovice teď kvůli studiím opustíte, budete hrát fotbal i ve Skotsku?

Ano, za školní tým Edinburgh University A.F.C., ve kterém jsem před pár týdny absolvoval zkoušku a zaujal jsem, takže mě vzali. Hrají pátou nejvyšší skotskou soutěž. Oproti pražské I. A třídě, kterou jsem hrál za Střešovice, to tedy pro mě asi bude krůček výš.

■ Jak byste se popsal jako fotbalista? Slyšel jsem o vás, že jste dravý, srdnatý bojovník.

To asi sedí, aspoň doufám. Řekl bych, že jsem na tom dobře technicky, v poslední době jsem navíc zlepšil rychlost a výbušnost, která mi chyběla, když jsem byl mladší.

■ Zmínil jste, že byste se rád zkusil fotbalem žít. Je reálné, aby vás ještě čekala velká kariéra?

Velká asi ne. Že bych si zahrál třeba Premier League, to je úplně mimo

mísu. Ale jsem přesvědčen o tom, že třeba finskou první ligu bych určitě zvládl, stejně jako vyšší soutěže v Česku. Žít se fotbalem je každopádně můj největší sen.

■ Máte přehled o českém fotbale?

Nesleduji ho nijak detailně. Snad jen když hraje český klub se známým týmem v Evropské lize, rád se podívám. Víím, kdo vyhrál titul, ale že bych koukal týden co týden a třeba někomu fandil, to ne.

■ Ve finském fotbale jste zběhlejší?

Vůbec ne, tam to mám úplně stejně jako s českým fotbalem. Někdy se kouknu na zápasy svého domovského klubu JJK Jyväskylä, ale to je tak vše. Navíc kvalita finského fotbalu není nijak vysoká, takže moc nemám důvod ho sledovat.

■ I tak by se určitě našlo pár dobrých finských hráčů. Který je váš nejoblíbenější?

Už sice nehraje, ale musím říct Jariho Litmanena, jehož styl hry se mi vždycky líbil.

■ A český fotbalista?

I tady musím vybrat hráče, který už ukončil kariéru, Vladimíra Šmíceru. I proto, že hrál za Liverpool, což je můj nejoblíbenější klub. Dokonce jsem se s ním párkrát osobně setkal a je to velmi příjemný, sympatický chlapík. ■

PŘEBOROVÝ

Pražská
teplárenská

SPECIAL

KDO OPANUJE SEZONU 2017-18?

ÚVOD

LÁKADLA ROZBĚHNUTÉHO ROČNÍKU

TÝMY

FOTOGRAFIE VŠECH 16 ÚČASTNÍKŮ

ROZPIS

PODZIMNÍ LOS NEJVYŠŠÍ PRAŽSKÉ SOUTĚŽE

KDO OVLÁDNE PŘEBOR?

FOTBALISTÉ MOTORLETU B NA OBHAJOBU TRIUMFU V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU POMÝŠLET NEMOHOU. PŘÍCHÁZÍ CHVÍLE TŘEBORADICE?

Aktuální ročník Pražská teplárenská přeboru mužů nemůže být nudný. Prostě ne. Ať už vás zajímá, jestli se Třeboradice konečně dočkají přeborového titulu, jestli kanonýr Dukly JM Ondřej Kotlík naváže na famózní minulou sezonu či které čtyři celky sestoupí do I. A třídy.

Byla to v minulé sezoně malá senzace, když hráči Motorletu B poměrně suverénně proletěli přeborem a slavili celkový triumf. Rezerva divizního týmu zažila parádní rok, v níž jí vyšlo úplně všechno. Jenže o pár týdnů později je všechno jinak: z úspěšného celku odešly opory, které nahradili mladší a nadějnější fotbalisté, ale myšlenky na obhajobu jsou pryč. Kdyby měl Motorlet zopakovat svou bravurní jízdu, rovnalo by se to zázraku. Mužstvo z Jinonic se rozhodně neřadí mezi favority.

„Na obhajobu vítězství v přeboru to letos asi nevypadá,“ přiznává Zdeněk Mikuš, trenér Motorletu B. „Mužstvo se výrazně obměnilo a příležitost budou dostávat další mladíci. Minulá sezona je historie, soutěž bude vzhledem k minimálně čtyřem sestupujícím hodně náročná. Budeme spokojeni s umístěním kolem sedmého osmého místa.“

Jeden z týmů, s nímž se teoreticky mohlo počítat do špičky, je tedy „ze hry“. Kdo může reálně snít o tom, že na konci sezony přijedou zástupci Pražského fotbalového svazu s nablýskaným pohárem pro nejlepší tým přeboru?

A ZASE TŘEBORADICE...

Jistotou jsou v tomhle směru Třeboradice. Mužstvo prahne po výraznějším úspěchu už několik let – ač v minulých sezonách na severovýchodním okraji hlavního města dokázali sestavit velmi dobrý tým, vždycky se našel někdo, kdo ambiciózní mužstvo dostal pod sebe. O Motorletu B už byla řeč, předtím dvakrát v řadě uspěla Přední Kopanina... Ta je po roční epizodě v divizi opět zpátky, ale oslabila. To Třeboradice si udržely kádr, který většina lidí pohybujících se kolem nejvyšší metropolitní soutěže tipuje hodně vysoko.

„Chceme soutěž vyhrát. Nemluví se o tom, v kabině to mají kluci v hlavách, ale abychom to pořád někde ventilovali, to ne. Budeme první, přes to nejede vlak, to tady nikdo neříká. Ale mužstvo máme kvalitní na to, abychom přebor vyhráli,“ neskrývá se za fráze Petr Viktorin, letitá opora Třeboradic a jeden z nejlepších záložníků přeboru. „Oproti minulé sezoně se přebor docela zkvalitnil,“ tuší, že ho se spoluhráči čeká pořádná fuška.

Kromě Přední Kopaniny se o nejvyšší metu může ucházet ještě Braník, který hraje velmi solidní fotbal, minimálně medailové ambice má Dukla JM, která poskládala a udržela hodně zajímavý tým. Chvála se hrne na nováčka z Tempa, ale že by celek ze Lhotky po postupu z I. A třídy rovnou prahнул po divizi? To by bylo asi trochu unáhlené. Do širšího okruhu favoritů lze brát i Horní Měcholupy, které však srážejí nevyrovnané výkony. Natěšené a posílněné Ďáblice společně s Uhelnými sklady, jistotou posledních let, se tragickým vstupem do přeboru ze hry o první místo nejspíš vyřadily samy. „Věřím, že se rozjedeme,“ opakuje Robert Hlavica, trenér Uhel-

ných skladů, který kvůli špatným výsledkům čelil spoustě otázek. „Všichni si představovali, že budeme mít víc. Když jsem přišel po utkání do klubové hospody, tak se mě ptali, jestli nechci místo piva rakvičku se šlehačkou,“ hořce se usmál.

ZÁJEM O DESÍTKU

Velká tlačenička se dá očekávat ve středu tabulky – vzhledem k tomu, že z přeboru po úpravách jistě sestoupí minimálně čtyři mužstva, bude o pozici od 10. místa výše hodně velký zájem. Pro ročník 2017–2018 totiž platí, že ze 16., 15., 14. a 13. místa se padá do I. A třídy zcela určitě, za nepříznivé konstelace v divizích mohou přibývat i další. „Vypadá to, že nás čeká jeden z nejtěžších ročníků přeboru za poslední roky. Bude to pořádný záhol,“ odhadoval už na startu Vasil Boev, trenér Ďáblic.

První kola mu dala za pravdu. O překvapení není a nejspíš ani dál nebude nouze, celá sezona slibuje velké drama až do konce. Je o co hrát, navíc se i zásluhou nováčků zvedla průměrná návštěvnost. Přijďte se bavit i vy!

Obhájí Ondřej Kotlík pozici top kanonýra?

Háje sestup, čeká Vršovice tento rok díky novému pravidlu stejný osud?

FK ADMIRA PRAHA B

Sídlo klubu: Na pecích 46, 182 00 Praha 8 – Kobylisy

WWW.FKADMIRA.INFO

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 15. MÍSTO

Jako u každého béčka, i tady lze těžko odhadovat, co od sezony očekávat. Špatný start v té minulé mužstvo napravilo, nijak slavně nezačalo ani letos. Když se k tomu připočte letní ztráta opor, vychází z toho Admira B jako ohrožený tým.

Horní řada zleva: František Peřina – trenér, Pavel Máj – asistent trenéra, Michal Másilko, Timothy Pelikán, David Pergl, Roman Sázel, Melvin Vachoušek, Miroslav Horák, Daniel Šindelář, Tomáš Vydra, Miroslav Petrů – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Dominik Cingel, Jan Šmidrkal, Jakub Šimek, Jakub Štefan, Tomáš Cejnar, Adam Bouguetouta, Tomáš Hybeš, Jaroslav Šálek, Nikola Štochl

TJ ABC BRANÍK

Sídlo klubu: Za Mlýnem 1774/12, 147 00 Praha 4 – Braník

WWW.ABCBRANIK.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 3. MÍSTO

Konsolidovaný tým, který baví fanoušky pohledným fotbalem. Ač se o něm moc nemluví v souvislosti s útokem na nejvyšší pozice, tohle mužstvo dobře sledujte. Třeba kapitán Cvrček svými výkony překonává hranice přeboru.

Horní řada zleva: Martin Vališ – trenér, Petr Louč, Milan Cvrček, Marek Vybíral, Adam Paleček, Jan Kudláček, Michal Zelenka, Georgi Tsonev, Luboš Neveršil, Adam Trávník, Jaroslav Mráz – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Tomáš Pechar, Vladimír Kodytek, Matěj Mráz, Lukáš Novák, Michal Šalanda, Štěpán Kryštof, Jakub Pekárek, Marek Šebák

ČAFC PRAHA

Sídlo klubu: K Vodě 2, 106 00 Praha 10 – Záběhlice

WWW.CAFCPRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 9. MÍSTO

Čafka patří dlouhodobě k tomu nadstandardnímu, co Pražská teplárenská přebor nabízí, ale dostat se do „obligátní“ nejlepší pětky, to může být v této sezoně problém. I tak by se velmi zkušené mužstvo mělo udržet v klidném středu tabulky.

Horní řada zleva: Miroslav Kaliba – vedoucí týmu, Ondřej Herman, Kateřina Medelská – masérka, Lukáš Zahradník, Martin Jerie, Martin Nagy, Martin Chvátal, Miroslav Mašlej, Tomáš Fitzel, Lukáš Bláža, Adam Mašek, Ivo Drahorád, Zdeněk Herink – trenér

Dolní řada zleva: Karel Procházka, Jan Micka, Martin Kameník, Jan Lukáš, Jaroslav Nováček, Tomáš Kaliba, Jiří Lukáš, Václav Janek

SK DOLNÍ CHABRY

Sídlo klubu: Krbická 178, 184 00 Praha 8 – D. Chabry

WWW.SKCHABRY.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 14. MÍSTO

Dlouho se v klubu zvažovalo, jestli má vedení akceptovat postup do přeboru. Rozhodnout musel šéf Šmicer a Dolní Chabry budou jistě po všech stránkách osvěžením soutěže. Zároveň však patří ke kandidátům na sestup. Vzepřou se prognózám?

Horní řada zleva: Zdeněk Peclínovský – trenér, Jiří Pařízek – asistent trenéra, Marek Segmüller, Jiří Hronek ml., Martin Kovář, Roman Polz, Petr Kalaš, Tomáš Kaňka, Maksym Dikusa, Vladimír Šmicer, Jiří Hronek st. – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Jiří Šmicer, Jáchym Červenka, Štěpán Veselý, Jiří Kozler, Jan Bauer, Pavel Linek, Vojtěch Strnad, Dominik Janda, Dominik Barták, Daniel Kalaš, Miroslav Hofman – sekretář

FK DUKLA JIŽNÍ MĚSTO

Sídlo klubu: Mikulova 1594/4, 149 00 Praha 11

WWW.FKDUKLAJM.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 2. MÍSTO

Podle očekávání největší konkurent Třeboradic. Mužstvo velmi dobře ví, co má hrát, v každé řadě má výraznou individualitu. Pokud si kanonýr Kotlík udrží fazonu z minulé sezony, těžko si představit špičku tabulky bez Dukly.

Horní řada zleva: Josef Světlík – trenér, Petr Rabenseifer, Jakub Lafek, Martin Inneman, Matyáš Lafek, Michal Hajný, Jan Markuzi, Josef Bičaník, Ondřej Kotlík, Vladimír Solař, Tomáš Novotný

Dolní řada zleva: Martin Tlustý, Jan Kolařík, Patrik Konjevič, Dominik Jíra, Dominik Farkaš, Jiří Janoušek, Ondřej Vrzal, Jakub Formánek

SK ĎÁBLICE

Sídlo klubu: Kokořinská 400/34, 182 00 Praha 8

WWW.SKDABLICE.EU

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 11. MÍSTO

Co se posilování týče, patřily v letní pauze Ďáblice k výrazným celkům v přeboru, ale na hřišti se to do uzávěrky tohoto čísla moc nepromítlo. I tak by se však tým měl zachránit, ač byl vnitřně nastartovaný na výraznější výsledek.

Horní řada zleva: Vasil Boev – trenér, Michal Zezula, Jiří Dafčík, Vojtěch Jiroušek, Faris Poráčanin, Petr Jackl, Michal Jerhot, Zdeněk Zmeškal, Ondřej Mošnička, Josef Hrodek, Jan Ondrůšek, Denis Kurčík, Tomáš Chrobok

Dolní řada zleva: David Blažek, David Snop, Oskar Plechatý, Petr Hejna, Jakub Kočí, Ondřej Novák, Jaroslav Vrtiška – vedoucí týmu

SK HORNÍ MĚCHOLUPY

Sídlo klubu: Hornoměcholupská 300, 109 00 Praha 15

WWW.SKHORNIMECHOLUPY.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 5. MÍSTO

Dynamika, agresivita a na mladý věkový průměr týmu i docela dost zkušeností. Tenhle mix složil trenér Slezáček v Horních Měcholupech. Přehrát tohoto soupeře nebude snadný úkol pro nikoho, mužstvo má kvalitu na umístění v elitní pětici.

Horní řada zleva: Michaela Šmejkalová – vedoucí týmu, Tomáš Duka, Tomáš Kolínský, Pavel Dejmeš, Tomáš Vojt, Martin Bláha, Jiří Doležal, Martin Borek, Jan Šrám, David Řemínek, Jiří Hynek, Radek Nováček – lékař, Jakub Slezáček – trenér

Dolní řada zleva: Daniel Hájek, Ahn Tung Nguyen, Michal Gračko, Otakar Vágner, Robin Ráža, Dominik Andrle, Miroslav Boček, Martin Šlajchrt, Jiří Holík

TJ SOKOL KRÁLOVICE

Sídlo klubu: Do Dolnic 72, 104 00 Praha 10 – Královice

WWW.SOKOLKRALOVICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 10. MÍSTO

Nový trenér Kalivoda má spoustu zkušeností z velkého fotbalu i stresových situací, ale ani on není kouzelník. Královice trápí už delší dobu problém se úzkým kádrem, který se skloňuje po téměř každém zápase. Tohle nebude sezona, na kterou by se v klubu vzpomínalo s nadšením.

Horní řada zleva: Petr Jeřábek, Petr Malík, Pavel Sulek, Matouš Slovák, Jakub Nezbeda, Luboš Horáček

Dolní řada zleva: Michal Krejča, Jiří Šmíd, Jakub Pospíšil, Eduard Formáček, Tomáš Randa

FK MOTORLET PRAHA B

Sídlo klubu: Butovická 35, 158 00 Praha 5 – Jinonice

WWW.FOTBAL-MOTORLET.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 12. MÍSTO

Triumf v přeboru mužstvu už nikdo nikdy nesebere, ale z minulosti se žít nedá. Úspěšný tým se rozpadl, po jeho oporách logicky sáhly jiné kluby. Ve prospěch Motorletu hraje možná pomoc z A-týmu, i tak to ale pro něj může být sezona „na hraně“.

Horní řada zleva: Josef Tóth – asistent a vedoucí týmu, Jan Bártl, Filip Mašek, Vojtěch Burýšek, Dan Cinkanič, Ondřej Měska, Luboš Kučera, Matěj Rajnoch, Dominik Grégr, Zdeněk Mikuš – trenér

Dolní řada zleva: Šimon Scharf, Patrik Ducháček, David Eppert, Leo Bužik, Lukáš Kubišta, Sebastian Zdichynec, Jan Homola

FC PŘEDNÍ KOPANINA

Sídlo klubu: Ke goni 123, 164 00 Praha 6 – Přední Kopanina

WWW.FCPK.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 4. MÍSTO

Tým po neúspěšném boji o záchranu v divizi opustily dvě výrazné opory úspěšné éry, exligisté Pešíř s Poláčkem. Ovšem „duše mužstva“ brankář Švarc a kapitán Melničuk zůstali. Bude to trochu jiná Kopanina, ale pořád silná.

Horní řada zleva: Tomáš Cigánek – předseda, Martin Karas – hlavní pořadatel, Petr Vácha, Josef Turek, Tomáš Bláha, Tomáš Racocho, David Huleš, Martin Čihák, Jiří Švarc, Rado Melničuk, Dan Vott – trenér, Daniel Urban, Martin Brabec – vedoucí týmu, Jakub Tržický

Dolní řada zleva: Ivo Flaks, David Průša, Josef Fárka, Jakub Sýkora, Radim Blažek, Šimon Vik, Martin Kozlík, Jan Levý, Jakub Šíma, Mirek Český – masér

FC TEMPO PRAHA

Sídlo klubu: Ve Lhotce 1045/3, 142 00 Praha 4

WWW.FCTEMPO.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: **6. MÍSTO**

Zdá se, že Tempo bude velké oživení přeboru: krásné nové hřiště, dobré návštěvy a touha uspět. Klub začíná těžit z výtečné práce s mládeží. Měl by patřit k tomu lepšímu, co přebor nabízí.

Horní řada zleva: Martin Vanko – asistent trenéra, Václav Kalina st. – vedoucí týmu, Michal Netušil, Pavel Pucek, Viktor Valta, Ondřej Schwank, Lukas Tománek, Pavel Frei, Josef Hurka, Patrik Geissler, Jaroslav Klouček, Petr Vanko – trenér

Dolní řada zleva: Jan Kuchař, Patrik Baroch, Václav Kalina, David Perl, Filip Šmídek, Dan Bláha, Marek Vltavský, Pavel Pacovský

SK TŘEBORADICE

Sídlo klubu: Scheollerova 231, 196 00 Praha 9 – Třeboradice

WWW.SK TREBORADICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: **1. MÍSTO**

Kdy jindy než teď? Třeboradice čekají na přeborový triumf a mají velkou šanci: zkušený tým v kombinaci s povedeným startem do soutěže. Rok 2018 by se mohl zapsat do klubové kroniky.

Horní řada zleva: Jiří Tesař – trenér, Jakub Benda, Pavel Kvapil, Filip Grábner, Pavel Červenka, Lukáš Kadeřábek, Petr Junek, David Hruška, Ivan Faitl, Petr Viktorín, Radek Klouček – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Jakub Prebsl, Zdeněk Molčák, Petr Janda, Pavel Grznár, Petr Janda II., Radek Farkaš, Tomáš Kadlec, Milan Čáp, Jakub Horejš

UHELNÉ SKLADY PRAHA

Sídlo klubu: Fabianova 1134/2b, 150 00 Praha 5

WWW.US-PRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017-18 podle Speciálu: 8. MÍSTO

Ach ten úvod! Od počátku soutěže musejí „Uhlíři“ dohánět výrazné bodové manko na konkurenci - pohodová sezona vypadá jinak. Pokud však začnou hráči střílet góly aspoň tak často jako jejich kouč Hlavica vytasí vtipný bonmot, bude v Košířích klid.

Horní řada zleva: Tomáš Koubek, Milan Stolf, Robert Hlavica – trenér, Petr Studnička, Daniel Švorčík, Josef Mareš, Adam Borský, Antonín Kučera, Lukáš Zilvar, Jakub Majerčín, Radek Tremel – organizační pracovník, Martin Kozel – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Jakub Sainer, Jan Bartůněk, Matěj Pártl, David Vrána, Luděk Steinocher, Štěpán Hrazdír

FK ÚJEZD NAD LESY

Sídlo klubu: Sulovická 998, 190 16 Praha 9

WWW.FKUJEZD.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017-18 podle Speciálu: 7. MÍSTO

Mužstvo, které by se mělo s přehledem udržet. Tedy aspoň papírově. Největším lákadlem je logicky slavný brankář Blažek, ale tým, který si dává dohromady náročný trenér Šafr, umí předvádět velmi zajímavé výkony.

Horní řada zleva: Vratislav Kohout – vedoucí týmu, Romana Baštová – zdravotník, Vladimír Lacina – vedoucí týmu, Vratislav Kohout ml., Ondřej Kučera, Aidin Mustedanagič, Jan Novák, Jan Chumlen, Dominik Cikhart, Ondřej Valenta, David Konejl, Jaromír Blažek, Milan Šafr – trenér

Dolní řada zleva: Daniel Hlubuček, Matěj Veselovský, Jakub Moudrý, Jakub Bednář, Ludvík Bouška, Petr Kovář, Josef Šimek

SK UNION VRŠOVICE

Sídlo klubu: Na Vrších 1/1503, 100 00 Praha 10

SKUNIONVRSOVICE.WEBNODE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 13. MÍSTO

Všimnete si toho na první pohled: Vršovice jsou jiné. Bez letité opory, stopera Šimra, jsou zranitelnější v obraně, ale také méně produktivní. Otázka je, jak se mužstvo se ztrátou lídra vyrovná. Při větším počtu sestupujících můžou mít Vršovičtí problém.

Horní řada zleva: Jaromír Tomaides – trenér, Miroslav Fišer – sekretář, Petr Maha, Michal Špulka, Patrik Luksh, Karel Protivínský, Martin Minařík, Mároš Lakatoš, Jan Špaček, Vladimír Šimr – vedoucí a asistent trenéra, Jaroslav Bellada – předseda a manažer klubu

Dolní řada zleva: Jan Blaho, Filip Jeřábek, Martin Humpl, Ondřej Ursacher, Patrik Tomaides, Michal Turek, Jakub Kaiser, Ervin Kuč

SK ZBRASLAV

Sídlo klubu: Pod Havlínem 1302, 156 00 Praha 5 – Zbraslav

SKZBRASLAV.CZ

Odhad umístění v sezoně 2017–18 podle Speciálu: 16. MÍSTO

Nevyzpytatelné mužstvo. Výrazný je v posledních měsících jen kapitán Žižka. A ten sám, ač je velezkušený, mužstvo neutáhne. Ani bouřlivé prostředí na Zbraslavi, v němž se nehraje dobře žádnému soupeři, už nikoho nepřekvapí. Tohle bude pro tým extrémně těžká sezona.

Horní řada zleva: Martin Vnouček – trenér, Tomáš Štengl, Martin Kudrna, Radek Činovec, David Konečný, Zdeněk Trkovský, Jan Mandlík, Radek Souček, Lukáš Zich, Ondřej Sedláček, Michal Žižka, Antonín Rákosník – vedoucí

Dolní řada zleva: Štefan Pyszny, Jakub Janda, Milan Svoboda, František Kocourek, Václav Hašek, Viktor Vodička, Filip Čumpelík

Pražská teplotárenská

ROZPIS PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU

1. KOLO

ČAFC – Motorlet B
Vršovice – Dukla JM
Královice – Uh. sklady
D. Chabry – Braník
Př. Kopanina – Újezd n.L.
Třeboradice – Admira B
Zbraslav – Tempo
Řáblice – H. Měcholupy

1:1

0:2

1:0

0:7

2:0

4:1

0:2

0:1

2. KOLO

Uh. sklady – D. Chabry
H. Měcholupy – Př. Kopanina
Tempo – Dukla JM
Braník – Vršovice
Motorlet B – Řáblice
Třeboradice – ČAFC
Zbraslav – Admira B
Újezd n.L. – Královice

2:2

2:2

1:2

1:1

2:2

1:0

1:1

2:1

3. KOLO

ČAFC – Zbraslav
Vršovice – Uh. sklady
Dukla JM – Braník
Královice – H. Měcholupy
D. Chabry – Újezd n.L.
Př. Kopanina – Motorlet B
Admira B – Tempo
Řáblice – Třeboradice

1:4

1:0

2:4

2:0

0:0

3:1

1:2

1:1

4. KOLO

H. Měcholupy – D. Chabry
Třeboradice – Př. Kopanina
Tempo – Braník
Admira B – ČAFC
Zbraslav – Řáblice
Motorlet B – Královice
Újezd n.L. – Vršovice
Uh. sklady – Dukla JM

3:0

4:3

1:1

0:1

2:2

3:0

3:1

0:1

5. KOLO

ČAFC – Tempo
Vršovice – H. Měcholupy
Dukla JM – Újezd n.L.
Královice – Třeboradice
D. Chabry – Motorlet B
Př. Kopanina – Zbraslav
Braník – Uh. sklady
Řáblice – Admira B

0:2

1:1

1:0

2:4

4:0

0:0

3:0

2:3

6. KOLO

ČAFC – Řáblice
Tempo – Uh. sklady
Motorlet B – Vršovice
Třeboradice – D. Chabry
Admira B – Př. Kopanina
Zbraslav – Královice
Újezd n.L. – Braník
H. Měcholupy – Dukla JM

1:6

1:1

2:0

4:2

2:2

1:2

0:3

3:1

7. KOLO

Sobota 23. září:
10.30 Vršovice – Třeboradice
10.30 Dukla JM – Motorlet B
10.30 Uh. sklady – Újezd n.L.
15.00 Královice – Admira B
16.30 D. Chabry – Zbraslav
16.30 Braník – H. Měcholupy
16.30 P. Kopanina – ČAFC
Neděle 24. září:
16.30 Řáblice – Tempo

8. KOLO

Sobota 30. září:
10.15 ČAFC – Královice
10.15 H. Měcholupy – Uh. sklady
10.30 Třeboradice – Dukla JM
14.30 Tempo – Újezd n.L.
Neděle 1. října:
15.00 Admira B – D. Chabry
16.30 Řáblice – Př. Kopanina
16.30 Zbraslav – Vršovice
16.30 Motorlet B – Braník

9. KOLO

Sobota 7. října:
10.30 Vršovice – Admira B
10.30 Dukla JM – Zbraslav
10.30 Uh. sklady – Motorlet B
15.00 Královice – Řáblice
16.00 D. Chabry – ČAFC
16.00 Braník – Třeboradice
16.00 Př. Kopanina – Tempo
Neděle 8. října:
16.00 Újezd n.L. – H. Měcholupy

10. KOLO

Sobota 14. října:
10.15 ČAFC – Vršovice
10.30 Uh. sklady – Třeboradice
14.30 Tempo – H. Měcholupy
15.30 Př. Kopanina – Královice
Neděle 15. října:
15.00 Admira B – Dukla JM
15.30 Zbraslav – Braník
15.30 Řáblice – D. Chabry
15.30 Motorlet B – Újezd n.L.

11. KOLO

Sobota 21. října:
10.15 H. Měcholupy – Motorlet B
10.30 Uh. sklady – Zbraslav
10.30 Vršovice – Řáblice
10.30 Dukla JM – ČAFC
15.00 Královice – Tempo
15.30 D. Chabry – Př. Kopanina
15.30 Braník – Admira B
Neděle 22. října:
15.30 Újezd n.L. – Třeboradice

12. KOLO

Sobota 28. října:
10.15 ČAFC – Braník
14.30 Tempo – Motorlet B
14.30 Př. Kopanina – Vršovice
14.30 Královice – D. Chabry
Neděle 29. října:
14.30 Třeboradice – H. Měcholupy
14.30 Zbraslav – Újezd n.L.
14.30 Admira B – Uh. sklady
14.30 Řáblice – Dukla JM

13. KOLO

Sobota 4. listopadu:
10.15 H. Měcholupy – Zbraslav
10.30 Vršovice – Královice
10.30 Uh. sklady – ČAFC
14.00 Dukla JM – Př. Kopanina
14.00 Braník – Řáblice
14.00 D. Chabry – Tempo
Neděle 5. listopadu:
14.00 Motorlet B – Třeboradice
14.00 Újezd n.L. – Admira B

14. KOLO

Sobota 11. listopadu:
10.15 Admira B – H. Měcholupy
10.15 ČAFC – Újezd n.L.
14.00 Př. Kopanina – Braník
14.00 D. Chabry – Vršovice
14.30 Tempo – Třeboradice
Neděle 12. listopadu:
13.00 Dukla JM – Královice
14.00 Řáblice – Uh. sklady
14.00 Zbraslav – Motorlet B

15. KOLO

Pátek 17. listopadu:
10.15 H. Měcholupy – ČAFC
10.30 Třeboradice – Zbraslav
10.30 Uh. sklady – Př. Kopanina
13.30 Újezd n.L. – Řáblice
13.30 Dukla JM – D. Chabry
13.30 Motorlet B – Admira B
14.30 Tempo – Vršovice
Sobota 18. listopadu:
11.15 Braník – Královice

Poznámka: Podrobnější informace a případné změny najdete vždy před hracím víkendem na webech www.fotbal.cz a www.fotbalpraha.cz.

Přeborový speciál připravili: Lukáš Vrkoč, Radim Trusina, Pavel Jiřík st., Jiří Ipser

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- . GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- . VÝPIS MATERIÁLU
- . TECHNICKÁ ZPRÁVA
- . ODBORNÝ PERSONÁL
- . ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- . INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- . SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- . DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- . **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- . **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- . **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- . **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

PŘEBOR, NEBO PREMIER LEAGUE?

ŠIMON HUDECKÝ ZE SLOVANU BOHNICE VYNIKÁ DIRIGOVÁNÍM HRY, ZAPRACOVAT BY MĚL NA SÍLE

Čtení hry, přehled, dirigovali spoluhráčů, dobrá kontrola míče. To jsou věci, ve kterých vyniká. A když ŠIMON HUDECKÝ ze Slovanu Bohnice zesílí a na hřišti přidá na důrazu, neměl by mít problém dotáhnout to minimálně do přeboru. A třeba i do Premier League, kterou obdivuje. Čtrnáctiletý ofenzivní záložník a kapitán starších žáků Slovanu totiž kromě talentu splňuje i další základní předpoklad úspěchu – vzorný přístup k fotbalu.

Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

K fotbalu mě přivedli rodiče, už od mala jsem ho chtěl hrát. V pěti letech mě přihlásili na Admiru.

Důležité kroky v kariéře:

V Admire jsem byl pět let a moc jsem toho nenahrál. Rozhodl jsem se, že půjdu jinam, kde budu hrát. Přestoupil jsem do Slovanu Bohnice, kde mě trenér Josef Šoustal dával do hry pořád, někdy jsem ani nestřídal. Díky němu mě začal fotbal bavit ještě víc a vždycky se snažím hrát naplno.

Nejoblíbenější trenér:

Josef Šoustal. Věřil mi od začátku, věděl, co umím a v čem bych se měl zlepšit. Dokázal mě toho naučit víc, než co jsem se naučil za pět let na Admire. I díky němu jsou ty čtyři roky, co jsem na Slovanu, super. Ze známých trenérů je to Claudio Ranieri. Tím, že Leicester pod ním vyhrál Premier League, dokázal,

že každý tým může vyhrávat. Navíc mi přijde jako strašně sympatický člověk.

Fotbalový vzor:

Rozhodně Antoine Griezmann. Je to velmi kvalitní hráč a klíčová osobnost Atlétika Madrid. Na tým se nevykašlal a prodloužil smlouvu. Nejvíce se mi líbil proti Německu na ME 2016. Podle mého názoru je to jeden z nejlepších hrotových útočníků na světě. A protože je mu teprve 26 let, má toho ještě hodně před sebou.

Oblíbený klub:

Mám jich víc, ale nejvíc určitě Sparta. Dál hodně fandím Atlétiku Madrid, Leicesteru a Borussia Dortmund. V žádném z těch týmů není nikdo, koho bych neměl rád.

Neoblíbený klub:

Asi Plzeň. Nemám tam rád řadu hráčů. Jestli mají dávat příklad malým fotbalistům, tak ho opravdu nedávají. Jinak mám ale spíš neoblíbené hráče než celé týmy.

ROZSTŘEL

SPARTA nebo SLAVIA

Moje rodina je většinou sparfanská, mám to po nich. Přátelé jsou také sparfané.

RONALDO nebo MESSI

Líbí se mi jeho hra a je mi sympatičtější.

ÚTOČIT nebo BRÁNIT

Jsem ofenzivní záložník, takže je pro mě lepší útočit. I pro tým je to lepší, chceme vyhrávat a ne jen bránit.

BLONDÝNY nebo BRUNETY

Na tom mi nezáleží, nemám to nijak vybrané. Znáám hezké blondýnky i hezké brunetky.

PREMIER LEAGUE nebo BUNDESLIGA

Ta liga je strašně vyrovnaná a jsou tam kvalitnější hráči. Bundesligu mám taky rád, ale Premier League je víc.

Poslední výsledek A-týmu mužů v sezoně:

Výhra 2:0 proti Újezdu nad Lesy.

Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:

Určitě proti SC Xaverov Horní Počernice. Zbývalo 10 minut do konce zápasu a prohrávali jsme 2:3. V 60. minutě jsem přehrál na gól a v 64. minutě jsem gól dokonce dal. Byl jsem šťastný!

Jaký nejlepší zápas kdy viděl:

Finále mistrovství světa 2014, Němci proti Argentině. Zápas se mi líbil, byl velmi vyrovnaný a hlavně nebylo jisté, kdo vyhraje.

Nejlepší spoluhráč v týmu:

To je těžké říct. Všichni v týmu si rozumíme, držíme spolu. Kdybych ale musel říct jednoho, tak je to Matěj Drobník. Řídil nám celou obranu a rozumíme si jak na fotbale, tak ve volném čase.

Sportovní cíl:

Chtěl bych si zahrát Premier League. Tu soutěž mám rád, hrají tam kvalitní hráči a jsou tam skvělí fanoušci.

... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Těch povolání je dost, ale bavilo mě být trenér. A když ne to, tak fotbalový

komentátor. Hlavně chci, aby mě to povolání bavilo.

Dělá i jiný sport než fotbal:

Rád chodím běhat a jezdím na kole, v zimě zase lyžuji a bruslím.

Mimosportovní zájmy:

Trávím čas s přáteli nebo s rodinou. S přáteli si chodím zakopat a s rodinou jezdíme na chatu. Rád poslouchám hudbu a ve škole mě baví tělocvik, zeměpis a francouzský a anglický jazyk.

Nejlepší relax a odpočinek:

Vždycky po zátěži určitě sprcha, po které se cítím skvěle. Určitě i spánek nebo pobyt na chatě.

Oblíbené jídlo:

Losos, špagety, bramborová polévka, těstoviny s brokolicí.

Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Nezáleží mi na žánru ani zpěvákovi či kapelě, ale rád mám třeba Ariana Grande.

Oblíbený film:

Tajemný let, Mexická vlna, Bojovník, Plán hry, Machři.

Prospěch ve škole:

Naposledy v sedmé třídě jsem měl na vysvědčení dvě dvojky.

Počet přátel na Facebooku:

Dost, konkrétně 997.

Seznamte se, Šimon Hudecký...

OČIMA TRENÉRA

„Šimon je inteligentní hráč, který ví, co se na hřišti děje. Umí dirigovat spoluhráče, je schopný je upozornit, kam je potřeba naběhnout, kam se postavit a podobně. Dobře ovládá míč, je šikovný na řízení hry. V mladších žácích hrával v obraně, teď je z něj ofenzivní záložník a pro tuto sezonu jsem z něj udělal kapitána. Jen by potřeboval nabrat sílu. Je hodně hubený, a když hrajeme proti souborovým soupeřům, je to problém. I proto jsem teď zařadil do tréninků různá úpolová cvičení, aby kluci zesílili korzet. Jsem přesvědčen, že pokud zamaká na kondici a síle, může časem bez problémů hrát třeba přebor. A možná by mohl pomýšlet i výš. Je to chytrý kluk, má to v hlavě srovnané a přístup k fotbalu má vzorný.“

Josef Šoustal,
trenér starších žáků TJ Slovan Bohnice

KDYŽ SE DĚTI BAVÍ...

ZÁSTUPCI FOTBALOVÉ PRAHY NA RODINNÝCH FESTIVALECH

Dvě ohromné akce v jeden den? Žádný problém. Druhý zářijový víkend se v hlavním městě konaly dva festivaly, Ladronka Fest a Sportáček, a na obou se prezentovali fotbalisté. Na prvním byl tradiční stánek Pražského fotbalového svazu se známými atrakcemi, na druhém se prezentovaly samotné kluby.

V sobotu 9. září proběhl v Praze populární Ladronka Fest, tedy největší festival volného času v Evropě. Pro děti i dospělé byl po celý den připraven bohatý zábavný program, jehož součástí bylo i oblíbené fotbalové městečko. To si pro ty nejmenší připravil Pražský fotbalový svaz.

Svůj um ale mohly děti předvést také na tradičním festivalu Sportáček, jenž proběhl tentýž den v Braníku. Třeba právě tam se objevil nový Pavel Nedvěd nebo následovník Tomáše Rosického.

LADRONKA FEST

Zajímavá hudební vystoupení, soutěž studentských kapel, exhibice

extreme show na u-rampě a různá sportovní klání všeho druhu. Tak to v sobotu vypadalo v pražském parku Ladronka, kde se náramně bavili i fanoušci fotbalu.

Pro ně si vyslanci PFS připravili fotbalovou klec, fotbalový kulečník (billiball) nebo malé hřiště se slalomem, kde si každý mohl vyzkoušet být na chvíli v kůži slavného Lionela Messiho.

Samozřejmějstí byl i stánek PFS, který dětem nabízel různé odměny a dárečky jako placky, náramky či kartičky slavných hráčů. Za vykonané

aktivity pak nadšené ratolesti dostávaly razítka, díky kterým mohly soutěžit o zajímavé ceny.

Hlavní cíl byl jasný. Ukázat těm nejmenším zábavnou formu tohoto sportu a pomoci tím rozšířit členskou fotbalovou základnu. K tomu slouží hlavně projekt Můj první klub (www.muoprvníklub.cz), který rodiče informuje o termínech náborů jednotlivých klubů a pomáhá jim vybrat ten nejvhodnější první tým pro jejich malého fotbalistu. Díky němu si tak našlo cestu k fotbalu už nespočet dětí po celé České republice.

Na Ladronce i v Braníku bylo na místech vymezených fotbalu hodně rušno.

Stánek Sparty na akci Sportáček.

Bitvy v kleci na Ladonka Festu byly pořádně dramatické.

SPORTÁČEK

Tu samou sobotu se ale uskutečnil také již sedmý ročník tradičního festivalu Sportáček, jenž sdružuje desítky různých sportů na jedno místo. Děti tak mají jednoduchou možnost se mezi nimi zorientovat a vybrat si svůj oblíbený. A fotbal na něm pochopitelně nemohl chybět! Stejně jako dohled předních českých klubů...

„Rádi se účastníme festivalů pro děti, jako jsou Sportáček nebo Kašpárkohraní. Naším cílem je ukázat jim krásu fotbalu a těm nejšikovnějším nabídnout hrát za Spartu,“ říká Jakub

Noha, marketingový specialista lezenského klubu.

„Za projekt Sportáček jsme moc rádi, protože je to skvělá prezentace sportu. Děti si mohou vše vyzkoušet, seznámit se s trenéry, s klubem a při rozhodování, jaký sport si vybrat, to pak mají jednodušší. My jsme šťastní, že se koná Sportáček na Praze 4 blízko našeho klubu. Máme tak skvělou příležitost oslovit co nejvíce kluků a holek. Víme, že nejvíc dětí na nábor chodí právě ze Sportáčku,“ doplnil ředitel ABC Braník Petr Silovský. ■

Prezentaci fotbalu měl připravenou i klub z Braníka.

INZERCE

PROJEKTY MLÁDEŽE

DĚTSKÝ
FOTBALOVÝ
POHÁR

TOUR^{DE} CLUB

mujprvniklub.cz

Neberte
nám naši
hru

FOTBAL
PRO ŽIVOT

HRAJ ZDRAVÝ

FOTBALOVÉ BESEDY

PRAHA MĚSTO FOTBALU

PRA
PRA
PRA
PRA

PARTNER
MLÁDEŽE

ZPŮSOB PRÁCE SE ŽÁKY

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE

Ke zlepšení vede řada cest, způsobů a tréninkových programů. Jsou ovlivněny tradicí, mentalitou, osobností trenéra, koncepcí daného klubu atd. Nové trendy ve fotbalovém tréninku vycházejí z vývoje dané hry a nových poznatků v kondici, technice i taktice. Vývoj určují zpravidla nejlepší národní týmy a nejlepší kluby, které se setkávají v rámci Ligy mistrů. Každý úspěšný tým má svůj herní projev, který lze vypožarovat a jeho hlavní znaky potom mohou trenéři použít pro svůj tým. Stejně principy by měly platit rovněž v mládežnických týmech, kde připravujeme hráče na to, aby v budoucnu co nejlépe zvládali požadavky hry.

HRA, NEBO DRIL?

Obě varianty mohou mít v tréninku výrazné zastoupení nebo je lze kombinovat v různých poměrech. Každá má své výhody i nevýhody a každý trenér musí dokázat vyhodnotit i progres hráčů a zároveň zda funguje transfer trénovacích činností do zápasu nebo do hry.

UČENÍ VE HŘE

Komplexní metoda, která nabízí pro hráče vše v jednom. Objevuje se zde dohromady vše, co budou potřebovat v utkání. Zároveň se musejí sami rozhodovat a řešit proměnlivé situace – metoda vcelku. Rozvíjíme zejména v průpravných hrách.

UČENÍ SE DRILEM

Opakování dané činnosti, kterou hráč často potřebuje ve hře, nebo té, která mu nejde a ve hře se nedostane tak často k jejímu opakování. Výhodou je, že si můžeme takto upravit herní podmínky:

- stálé a proměnlivé
- bez obránců a s obránci
- pomalu a rychleji

Metoda po částech (od jednoduchého ke složitějšímu). Rozvíjíme hlavně v prů-

pravných cvičeních, případně herních cvičeních (s obráncem).

JAKÝ ZVOLIT POMĚR SPECIALIZACE A VŠESTRANNOSTI?

Jelikož navazujeme na příprakovou kategorii, kde se hráči významně věnují získání kvalitního pohybového základu, bylo by škoda nenavázat dalším rozvojem všestrannosti (nastavit vyšší nároky). Pokud s hráči nebudeme v rozvoji pokračovat, postupně vymizí to, co se již naučili.

Velmi patrné je to například u gymnastických cvičení – akrobacie. Dojde nejen ke zhoršení, ale u některých hráčů i k pocitu nejistoty a strachu. Obecně platí, čím lepší pohybový základ, tím lepší předpoklad pro zvládnutí techniky. Pro inspiraci uvádíme příklad programu žákovských akademií FAČR pro talentovanou mládež žákovského věku, kde je metodicky nastaven velký podíl všestrannosti. Jedná se o minimálně 50 % přípravy.

Trénink všestrannosti vychází z těchto forem (každou z aktivit absolvují mi-

nimálně jedenkrát týdně většinou v rámci školní výuky):

- jiné sportovní hry – přináší rozvoj herního myšlení
- gymnastika – orientace v prostoru, flexibilita, odvaha
- atletika – rozvoj kondičních složek, technika běhu, rytmus, detaily provedení
- plavání – kondiční i regenerační charakter, dýchání
- kompenzační cvičení – posilování ochablých svalů, strečink
- úpoly – souboje, síla, odvaha

Specializovaná příprava přináší rychlejší zvládnutí činností z důvodu častého opakování a upevňování. Pokud však používáme jen fotbalové tréninky v jednostranném zatížení,

může docházet k rozvoji pouze některých částí těla, zatímco ostatní budou oslabené.

To dříve či později způsobí zdravotní problémy. Proto i zde platí to, že pokud trénujeme fotbalisty, měl by fotbalový trénink tvořit větší část tréninkového programu, ale nesmíme zapomenout na doplňkové sporty či kompenzační aktivity, které tréninkový program zpestří i splní významnou zdravotní prevenci.

Jelikož je většina žákovských týmů omezena pro trénink odpoledním časem a nemůže ovlivnit kvalitu a obsah tělesné výchovy na školách, tak se snažíme přemýšlet a stanovit tréninkový cyklus s ohledem na zdraví a prospěch hráčů.

TRÉNINKOVÉ MODELY

PRŮPRAVNÁ HRA 1

Věková kategorie:

U12 – U14

Zaměření cvičení:

herní myšlení, přepínání, spolupráce v ofenzivě i defenzivě

Slovní popis:

Tým červených hrající na velkou bránu se snaží o častou střelbu a tým modrých se snaží o získání míče a kolmou přihrávku do žluté zóny za obranou.

Varianty:

různý počet 3na3, 3na4, 3na5 atd.

PRŮPRAVNÁ HRA 2

Věková kategorie:

U12 – U14

Zaměření cvičení:

kolmá přihrávka, činnost po přihrávce

Slovní popis:

Ve střední zóně hra 3na3 se snahou přihrát kolmo na svého útočníka do brankové zóny. Útočník vrací ze střední zóny na jeden až dva doteky na nabíhajícího hráče, který může vstřelit branku.

Varianty:

uprostřed méně či více hráčů, přidat obránce do brankové zóny

PRŮPRAVNÁ HRA 3

Věková kategorie:

U12 – U14

Zaměření cvičení:

řešení situace 2na2, po zisku protiútok

Slovní popis:

Po přihrávce reakce hráčů do ofenzivy i defenzivy. Při zisku protiútok.

Varianty:

omezit dohrání časově

HERNÍ CVIČENÍ 1

Věková kategorie:

U12 – U14

Zaměření cvičení:

driblíng, zakončení, přepínání

Slovní popis:

Současně vyběhají oba hráči, po obejití tyče modrý zakončuje a jde bránit, červený přihrává a vybírá si místo pro přechod 2na1.

Slavia v roce 1933, kdy vytvořila rekord čtyřlístného seriálu ligových prvenství: zleva Vycpálek, Bican, Luka, Hampejs, Průcha, B. Říha Vytlačil a Finek, před nimi Holman, Jezbera a Kopecký.

ŠESTERO POZLACENÝCH ŠŇŮR

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALU: MISTROVSKÉ SÉRIE KLUBŮ Z METROPOLE

Že ale ten čas letí... Ani se tomu nechce věřit, ale málo platné, jsme již uprostřed podzimního poločasu jubilejního 25. ročníku 1. ligy samostatného Česka – soutěže, která je kontinuální součástí ligových dějin českého fotbalu. Začaly se psát v roce 1925. Praha se právem pyšní 61 mistrovskými tituly z dosavadních 91 ročníků potýkání o ligové body – tedy víc než dvěma třetinami všech prvenství od premiérového ročníku až po čerstvé vavříny z ligy 2016–17, které teď obhajují slávisťe.

Co tu pro jednu udělat radost milovníkům historických statistik a trochu si pohrát s letopočty, jmény a čísly ligových triumfů, především samozřejmě těch pražských?

V počtu získaných primátů nemá Sparta konkurenci: dodnes vyhrála ligu už třiatřicetkrát! Za impozantní bilanci vděčí především fantastické sérii z období let 1984–2001, kdy ze

17 ročníků vyhrála 15! Od té doby v dobývání vrcholů poněkud polevila, ale i tak je také v poslední době s pěti tituly z let 2002–2017 nejuspěšnější.

Může jednoho dne spartany v dobývání mistrovských vavříků někdo předstihnout? Pokud se to vůbec kdy podaří, v dohledné době to rozhodně nebude. Ale nic není nemožné... Nejblíže je jim Slavia, jenže i ta zaostává o pořádný parník, jak se říká v lodních sportech, na jaře slavila osm-

náctý úspěch. Ale nezapomínejme, že ani Letenští v té věci také určitě ještě neřekli poslední slovo...

LÉTA ČERVENOBÍLÝCH REKORDŮ

I ta jsou svázána s Letnou, kde byla Slavia doma až do roku 1950. Už čtvrt století před nedobrovolným odchodem z pláně (copak směl nějaký stadion překážet v pohledu na strážidelný Stalinův pomník?) tam získala mistrovský titul hned v premiérovém ročníku ligy.

S původním domovem klubu jsou spjaty i další ligové triumfy červenobílých. V letech 1929 až 1931 poskládali první hatrick mistrovských titulů. Nikdo je tenkrát nedokázal vážně ohrozit. První a třetí díl té zlaté šňůry vyhráli vždy čtyřbodovým rozdílem, druhý dokonce s náskokem deseti bodů; ve čtrnáctikolové soutěži neztratili ani bodík a jejich střelecký průměr na zápas činil čtyři a půl gólu! V základní sestavě Slaviie bylo už tehdy pět z osmi sešívaných borců z jedenáctky římských finalistů světového šampionátu v roce 1934: v brance František Plánička, v obraně Ladislav Ženíšek, v útoku František Junek, František Svoboda a Antonín Puč. A začal se do ní prosazovat šestý, centrahv Štefan Čambal.

Z trojspřeží ligových triumfů se „sešívání“ radovali i v letech 1933 až 1935. V prvním ze tří pozlacených ročníků už

Ivan Hašek otevírá skóre zápasu s banskobystrickou Duklou na podzim 1988 (9:1); z jeho spoluhráčů je u toho Tomáš Skuhravý, další hvězda spartánského rekordu pěti titulů v řadě v letech 1987 až 1991.

DOBOVÉ STŘÍPKY

KDYŽ DVA DĚLAJÍ TOTÉŽ...

... není to vždy totéž. Už v roce 1925 změnila naše liga gard z kalendářního roku na sezonu podzim – jaro podle anglického vzoru. Po nedohrané soutěži z podzimu 1948 se vrátila k dávnému systému jaro – podzim. Důvody byly však pokaždé zcela jiné: v prvním případě ryze sportovně-technické, ve druhém primitivně politické v duchu dobového hesla „Sovětský svaz náš vzor“. Lišil se i způsob provedení. Ve 20. letech asociace zveřejnila změnu hned po rozehrání původní soutěže, a přestože se uskutečnila jen její první polovina, vyhlásila mistra. V kotrmelcích po únorovém převratu však v roce 1948 zpolitizované fotbalové ústředí ohlásilo změnu až před po-

sledním podzimním kolem – a po jeho sehrání titul neudělilo, i když tu byl precedens z roku 1925. Byl by tehdy patřil Slavii. Sovětský systém bez ruské klimatické odlišnosti byl nesmysl a přinucené země se postupně vrátily ke starému pořádku. U nás tehdy ten obrat proběhl rozumnou cestou v předem avizované tříkolové lize jaro – podzim v letech 1957–58. A byl klid...

PRAHA JE PRAHA, TO MÁTE MARNÉ

Co kdysi zpívala Ljuba Hermanová, platilo, platí a věřme, že dál bude platit na české fotbalové scéně. V lize meziválečného Československa ani v českomoravské soutěži okupačních let hegemonii Prahy nikdo neohrozil.

Z 15 primátů let 1925 až 1939 patřilo osm Slavii, šest Spartě a jeden Viktorce, z pěti v období 1940 až 1944 mohli proti čtyřem slávistickým sparťanům postavit jeden.

V obnovené československé soutěži od osvobození do pokojného rozchodu federace musela metropole poprvé opustit trůn v období zlatého hatricku bratislavského Slovanu z let 1949 až 1951. Slovan dobyl celkem osm titulů, Spartak Trnava pět, Baník Ostrava tři. Z dalších mimopražských týmů se vždy jednou zadařilo (podle historické posloupnosti) někdejší bratislavské Červené hvězdy, Hradci Králové, Brnu a Vítkovicím – dohromady 20 titulů. Z 27 pražských prvenství v letech 1946 až 1993 Sparta vybojovala 14, Dukla 11, Slavia pouze je-

den stejně jako její vršovičtí sousedi z Žolíčky.

SEDMNÁCT ŽELÍZEK V LIGOVÉ VÝHNI

Tolik pražských klubů až do našich dnů prošlo nejvyšší domácí soutěží. Malý test: dokázali byste je všechny vyjmenovat? Pokud to chcete zkusit, zakryjte si následující řádky a dejte se do toho. Vedle deseti zakladatelských klubů, Slavie, Sparty, Viktorie Žižkov, DFC Prag, ČAFC Vinohrady, Čechie Karlín, SK Libeň, Vršovic (Bohemians), Nuselského SK a Meteoru VIII, do toho historického společenství dále patří Slavoji Žižkov, Čechie VIII, SK Nusle, ATK (ÚDA, Dukla), Tankista, Motorlet, střížkovští „Bohemians“. Že by vám ani jeden nevyplul z hlavy? Prakticky nemožné...

Ve vrcholné éře Dukly v letech 1961 až 1964 se všechno točilo kolem Josefa Masopusta. Ještě předtím, než se dvakrát stal naším Fotbalistou roku, převzal roku 1963 Zlatý míč pro nejlepšího hráče Evropy.

U čtyř titulů z druhé spartánské zlaté pětičky byl v letech 1998 až 2001 také záložník Martin Hašek, čtrnáctinásobný reprezentant Česka a v současnosti trenér Bohemians.

František Plánička patřil k nejpřednějšímu tvůrcům obou slávistických mistrovských hatricků z prvorеспублиkových let.

řádl v útoku sedmý „říman“ Jiří Šobotka, v dalším se přidal osmý, záložník Rudolf Krčil.

Svůj rekord zlepšila Slavia roku 1943, kdy šňůru „slepených“ titulů zvedla na čtyři. To vrcholily zlaté časy excelentní útočné dvojice Josef Bican – Vlastimil Kopecký. Nevyrovnatelný kanonýr Pepi se ve svém šestém ligovém ročníku v červenobílém dresu stal po šesté králem našich ligových střelců. Od příchodu z Vídně na podzim 1937 až do dovršení oné mistrovské série čtyř v ní rozdal 223 ze svých neuvěřitelných 456 českých a československých ligových gólů – a to jich dalších 196 nastřílel už předtím v Rakousku!

VRCHOLNÁ ÉRA ARMÁDNÍHO TÝMU

V letech 1961 až 1964, kdy pevnou páteř jeho defenzivy tvořili tři mušketýři Ladislav Novák, Svatopluk Pluskal a Josef Masopust, přičemž posledně jmenovaný byl zároveň

častým motorem a mozkiem útočných akcí, vyrovnala Dukla slávistický rekord po sobě jdoucích titulů. Ruku v ruce s domácími úspěchy, k nimž patřilo i vítězství v Československém poháru v roce 1961, šlo v těch letech o čtvero excelentních vystoupení červenožlutých v zaoceánské letní Mezinárodní lize. Tu atrakci okurkové sezony sledoval celý fotbalový svět. V prvním ročníku se vojáci ještě museli probít osmičlennou základní skupinou. Izraelský Petah Tikva vyklepl 7:1, bělehradskou Crvenou zvezdu 4:2, vídeňský Rapid 6:0, AS Monaco 4:0, barcelonský Espaňol 5:1 a irské Shamrock Rovers 10:0. Pouze s Concordií – týmem poskládaným z hvězd, v němž hrálo pět Brazilců, čtyři Angličané, jeden Argentinec a s ohledem na to, že dějištěm zápasu byl Montreal, také jeden Kanaďan – remizovali 2:2. Ve finále pak vyřídili liverpoolský Everton, kterému se v té době říkalo Bank of England, 7:2 a 2:0.

V následujících třech letech létala Dukla do USA už jen k obhajobě poháru ve vyzývacích dvojutkářích s vítězem turnaje. Roku 1962 v něm brazilskou Americu po remíze 1:1 zdolala 2:1. Rok poté porazila londýnský West Ham United 1:0 a trofej si udržela plichtou 1:1 v odvetě. A napočtvrté proti polskému Zagłębie Sosnowiec si po výhře 3:1 ohlížela postačující plichtu 1:1. Dukla tehdy byla v New Yorku i v Chicagu jako doma a vracela se odtamtud vždy ověšená novou slávou. V Poháru mistrů evropských zemí třikrát po sobě postoupila do čtvrtfinále. Až na čtvrtý pokus byla vyřazena ve 2. kole, ale to byl jejím přemožitelem Real Madrid.

Když roku 1963 Angličané slavili sto let své fotbalové asociace, pozvali si do Wembley výběr FIFA – a v něm trojici dukelských mušketýřů, hráčů finále chilského MS 1962. Až když se Novák musel omluvit pro zranění, povolal místo něho bratislavského Jána Popluhára...

SPARTA: SE ZPOŽDĚNÍM, ZATO PARÁDNĚ!

Titul z předešlého ročníku se jí podařilo poprvé obhájit už roku 1927, zato na vavřínový hatrick se zatraceně nacekala. Zpečetila ho až v roce 1989. Jak už byla rozjetá, rok poté vyrovnala a v další sezoně překonala rekordní zlatá kvarteta Slavie a Dukly. K československé pětiici titulů z období 1987 až 1991 rychle přidala ještě českou v letech 1997 až 2001. Skvělých hráčů bylo tehdy na Letné jako naseto. Ale to už jsme se dostali na samu hranici mezi historií a současností...

A současná česká liga? Sparta z nich vytěžila 12 vavříků, Viktoria Plzeň čtyři prvenství, Slavia a Slovan Liberec po třech, Baník Ostrava jeden. Souhrnné skóre dostihu hlavního města versus „zbytek republiky“ od rozchodu československé ligy je 16:8, ale od ukončení jedinečné série rudých v roce 2001 už 8:8. A pozor: od roku 2011 2:5! Praha má nejvyšší čas znovu přidat do kroku.

Dukla v roce 1963: zleva stojí Čadek, Pluskal, Dvořák, Šafránek, Kouba a KUČERA, před nimi Brumovský, Vacenovský, Geleta, Jelínek a Masopust.

V dresu armádní reprezentace v mezinárodním vojenském turnaji.

PREDÁTOR S TVÁŘÍ ANDÍLKA

Jsou věci mezi nebem a zemí, ze kterých až mrazí. „Dodnes se neví, zda bude velkým nebo ještě větším hráčem, stálíci nebo jen meteorem,“ napsal Ota Pavel o RUDOLFU KUČEROVI v knize Dukla mezi mrakodrapy. Ale proč právě o něm?

Vždyť přece s Duklou tehdy létali za „Velkou louží“ i jiní mladí a talentovaní hráči, jejichž budoucnost byla ve hvězdách. Proč tedy právě o „Kučovi“? Jednou jsem se na to Oty zeptal. „A víš, že ti ani nevím?“ odpověděl mi se smutným úsměvem. „Snad jsem se o něho podvědomě bál. Byl tak křehký! A přitom těmi svými uličnickými fíntičkami a góly, ještě umocněnými vzezřením nevíniátka, dovedl tak brnkat soupeřům na nervy...“

DĚSIVÝ KNOKAUT LOKTEM

Začneme ten příběh od konce: V listopadu 1963 narazila Dukla v Poháru mistrů evropských zemí na Górník Zabrze. Ve stotisícovém kotli Slezského stadionu v Chorzówě podlehla nebezpečnému a nevypočitatelnému soupeři 0:2. K pražské odvetě přijeli

Poláci hodně sebevědomě, ale v 19. minutě jim Rudy dal gól a hned nato Masopust druhý. Ve druhé půli se ještě ani nezačalo kloudně hrát, když ten blondatý andílek zvýšil z trestného kopu na 3:0 a potom soupeře dorazil Jelínek. Nakonec si i hosté dali gól, ale víc jim vojáci dovolit nemohli a také nedovolili. Vítězství 4:1 jim vyneslo postup do čtvrtfinále.

Byl to poslední velký Kučerův zápas. A nedohrál ho. Do konce zbývalo jen pár minut a všechno už bylo rozhodnuto, když se srazil ve výskoku s hromotlucným stoperem Ošlízlem a ten ho sestřelil – loktem do spánku! Brutální zákrok vyrazil divákům dech. Bezládnou obět' odnesli na nosítkách a tisíce svědků byly ochotny přísahat, že šlo o záměr. Ne snad zranit, určitě ne tak nebezpečně – ale přinejmen-

ším frustrace z nečekaného výsledku a pomsta za Kučerovy žertíky s míčem na účet zadáků ze Zabrze v tom asi byla.

Rudy se probral z bezvědomí až po půldruhé hodině a po vleklém léčení se přes všechnu snahu lékařů musel s velkým fotballem rozloučit. Po nějakém čase se zkoušel rozehrát i v běčku Slavie – ale všechno bylo marné...

ČARODĚJ ZE SPYTIHNĚVÍ

Na hřišti V Rudlově rodné moravské dědině válel už jeho táta. On sám ještě jako „ogar“ odešel nejprve do Napajedla a potom do druholigového Zlína. V devanácti letech byl však jeho další sportovní osud vepsán do vojenského povolávacího rozkazu. První rok dvouleté služby strávil ještě na Strahově v juniorce. V létě 1960 se s Duklou stěhoval na právě otevřenou Julisku – a do nejvyšší soutěže. A v roce 1961 ho povolali do reprezentačního áčka. Ani se v něm neo-

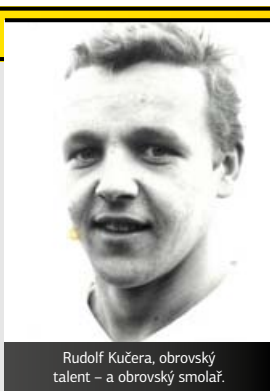
hřál a už tu byla první velká smůla: na jaře 1962 ho operace menisku připravila o jinak nezpochybnitelnou účast na pro nás tak památném světovém šampionátu v Chile!

Američtí novináři se do něho zamilovali. „Kucera and his boys“ psávali o Dukle. „Jeho hoši“, mezi nimiž byli i zralí borci světových jmen, nevěděli, zda se mají smát nebo vztekat. Ale Rudyho, predátora s bezelstným klukovým úsměvem, měli rádi a byli by mu odpustili i ledacos horšího.

Stal se mediální hvězdou, odborníci mu předpovídali velkou budoucnost. Žel jenom do času, do té škarredé listopadové středy v roce 1963. Měl všechny předpoklady vyzrát ve slavnou stálíci, ale vinou osudu se stal meteorem, který proletí, zazáří a zmizí v neznámu. Kdo ho však tenkrát viděl párkrát v akci, ten na jeho technické kousky a góly nikdy nezapomene. I když třeba ani netuší, že ho potkává, co by kamenem dohodil od Flory, kde Rudla bydlí. ■

Dobová karikatura dokonale vystihla „Kučův“ andílkovský zjev i jeho subtilnost.

Rudolf Kučera, obrovský talent – a obrovský smolař.

RUDOLF KUČERA *23. 1. 1840

Post:	levá spojka
Hráčská dráha:	v žacích Spytihněv, v dorostu Napajedla, 1957 TJ Gottwaldov, 1959 Dukla Praha, 1960 liga [do roku 1963]
Ligová bilance:	77 zápasů a 44 gólů v letech 1960 až 1963, mistrovské tituly 1961, 1962, 1963 a 1964, král střelců 1961 (spolu s L. Pavlovičem) se 17 góly; 1961 vítěz Československého poháru
Mezistátní utkání:	7 zápasů a 3 góly v letech 1961 až 1963; podíl na úspěšné kvalifikaci na MS 1962

Ve výřezu z plánu Prahy je zakreslena poloha prvního stánku Sparty na Letné nedaleko lanovky od vltavského nábřeží – zhruba v místech dnešního Národního technického muzea.

Rudí, s ohledem na barvy hostů toho dne v bílo-černé kombinaci, roku 1911 na původním letenském hřišti: zleva Kád'a, Váňa, A. Hojer, Pospíšil, Pilát, Vaník, Šroubek, Fivěbr a trenér Fallada, vsedě Hušek, gólman Zadák a Plaček.

NEJSTARŠÍ STADION V LIZE

HŘIŠTĚ V PAMĚTI SRODÍ – 2. DÍL

Když jsme nový seriál Pražského fotbalového speciálu otevřeli Slavii, nemůžeme pokračovat jinak než Spartou. Tím spíše, že jejímu STADIONU NA LETNÉ bylo právě letos rovných sto let! V neděli 13. května 1917 bylo původní skromné hřiště zasvěceno přátelským utkáním se současným velkým rivalem obou „S“ Viktorií Plzeň (3:2).

Oddíl AC Praha byl založen už roku 1891. Neměl stálé hřiště, a tak se část jeho fotbalové party trhla a založila si AC Královské Vinohrady – v naivní víře, že název pohne radními bohatého, tehdy ještě samostatného města v těsném sousedství Prahy, aby na klub pamatovali vhodným prostorem.

Když z toho nic nebylo, kopálisté se v létě 1894 přejmenovali na AC

Sparta. Hrávali, kde se dalo: na Císařské louce, na Manínách, na Invalidovně. Nakrátko se uchytili v Bubnech, v sousedství cyklistické dráhy poblíž dnešního Strossmayerova náměstí, roku 1904 se přestěhovali do Holešovic, do sousedství pivovaru a tehdy velmi vyhledávaného, leč dávno zaniklého divadla Uranie.

Šťěstí se na ně usmálo o rok později, když získali opuštěné hřiště SK Fa-

voritu, jednoho z tehdejších četných klubů pražských Němců, na okraji Letenských sadů; u lanové dráhy, psávalo se na plakátech a v novinách. Byla to dobrá lokalita, nedaleko končil Pražany oblíbený pohyblivý chodník od Řetězového mostu (na místě dnešního Štefánikova). Sparta se tam zabydlela, ale nakonec ji vyhnaly neustále stupňované požadavky majitele pozemku.

Její současný domov prošel za sto let dvěma generálními a několika menšími rekonstrukcemi. I jemu hrozila v totalitní éře demolice kvůli megalomanským plánům na úpravu Letenské pláně, ale naštěstí přežil. Kapacita hlediště, která ve čtyřicátých

letech vzrostla až na 45 000 míst, postupně začala klesat s ohledem na estetiku prostředí a pohodlí diváků až k dnešní podobě Generali Areny s 18 887 místy k sezení.

A DNES?

Místo, kde pravidelně hraje své zápasy kromě Sparty i reprezentace, vypadá samozřejmě úplně jinak než před 100 lety. Ta tam jsou při pohledu z uzavřeného stadionu panoramata – to maximálně při vstupu zvenčí. A prostory úplně původního stadionu? K nepoznání podobně jako u rivalů ze Slavie, kteří taktéž začínali na Letné.

Panorama Svatovítského chrámu v mlžném pozadí prozrazuje, že jde opravdu o dnešní stadion Sparty a jeho ještě jen „přízemní“ ochoz za brankou blíž tramvaje uprostřed dvacátých let.

Pýchou fotbalové Prahy bývala kdysi dřevěná tribuna pro 1700 sedících diváků z roku 1921. Když ji roku 1934 zničil požár, spartané ji nahradili železobetonovou stavbou, která je dnes poslední připomínkou někdejší podoby stadionu.

AUTOBUSEM PRO RUKOLU

BRANKÁŘ A TRENÉR DOLNÍCH POČERNIC MARTIN CICALA MÁ CESTOVKU A RODINNOU RESTAURACI

Mohl by sloužit jako vzor fotbalové dlouhověkosti. Jako důkaz toho, že se vzorným přístupem a dobře nastavenou hlavou můžete hrát i v době, kdy vaši vrstevníci už řadu let koukají na fotbal jen v televizi. Vždyť MARTIN CICALA v těchto dnech slaví padesátiny a aktivní kariéru rozhodně končit nehodlá. Je až s podivem, že kromě toho, že si týden co týden stoupá do branky Sokola Dolní Počernice, zvládá i trénovat A-tým a k tomu vede dva rodinné podniky – cestovní kancelář a restauraci. Vzhledem k jeho italským kořenům je zřejmé, na jakou zemi se zaměřují.

Martin Cicala (čte se Čikala) spojil první a pořádně dlouhou část kariéry s vršovickými Bohemians. „Začínal jsem tam někdy v šesti letech a vydržel jsem až do vojny, kdy mě bohužel odveleli. Nechci říkat, že kdybych na vojnu nemusel, udělal bych kdovíjakou kariéru, ale možná by se vyvíjela jinak,” vzpomíná s tím, že v Bohemce byl jeho konkurentem na postu brankáře Petr Kouba.

NENÁVIST K ALKOHOLU

Spíš než jako o konkurentovi však o gólmánovi, který se později proslavil ve Spartě a s reprezentací vyválčil stříbro na EURO 96, mluví jako o partákově. „Na jednu stranu jsem měl smůlu, protože dostat se přes něj do branky bylo skoro nemožné, protože byl neskučně talentovaný. Na druhou stranu mě naučil strašně moc věcí, které jsem později zase předal mnoha dalším gólmánům,” prozrazuje. Jakmile bylo Martinu Cicalovi 18 let, přišla zmíněná vojna. „Za komančů se chodilo do vojenských klubů. V mém případě to bohužel nebyla ani Dukla, ani třeba Cheb, ozvala se RH Strašnice. Hráli tenkrát divizi, což pro mě jako pro mladého ambiciózního kluka, který pořád ještě snil

o velké kariéře, byl sešup dolů,” přiznává, že se mu do Strašnic nechtělo.

Věřil však, že podaná přihláška na vysokou školu, konkrétně na stavební fakultu, jej této povinnosti zbaví. „Jenže

Ten hrál pražský přebor, takže Martin Cicala se znovu musel smířovat s tím, že jeho kariéra místo nabrání tempa zase zpomalila. „Navíc tam bylo běžné, že se po trénincích a po zápasech chlastalo. Já tehdy alkohol nenáviděl, takže jsem to těžce nesl. Dnes už to mám trochu jinak, s lukama samozřejmě někdy popiju taky,” usmívá se při vzpomínce na angažmá, které trvalo jen půl roku.

Jeho další kroky vedly do Kompresorů, vrátil se tedy do divize. A to na dlouhých deset let. Poté, to už mu bylo

Ze Sokola se nakonec stal klub jeho srdce. Je tam tak dlouho, že už ani nedokáže spočítat, kolik let přesně. „Někdo by to někde v análech možná našel. Myslím, že minimálně patnáct let to už bude,” přibližuje. V klubu se jeho role postupně měnila, rostl jeho význam. Do necelých čtyřiceti let tu totiž působil jen jako hráč, pak se z něj stal i kouč.

DOKUD BUDU BĚHAT

Trénování ho přitom nikdy nelákalo. „Chtěl jsem trénovat maximálně tak gólmány, ne celý tým. Jenže tehdy, před nějakými dvanácti lety, mě požádali, abych vedl béčko. A protože se považuji za klubistu, který oddílů odevzdá vše, tak jsem to vzal.”

V nové funkci mohl uplatnit bohaté zkušenosti, které pochytil od koučů, jež během dlouhé kariéry poznal. „Kluky najednou začaly tréninky bavit, chodilo jich na ně i třicet. Přestože jsme hráli druhou třídu, snažil jsem se přinést profesionálnější přístup. Trénovali jsme rohy, standardky, bránění ve čtyřech v řadě, přestali jsme nakopávat balony, prostě to bylo něco nového.”

Uběhly dva roky a Martin Cicala se zase posunul, stal se z něj trenér áčka. „Zase jsem nechtěl, protože jsem cítil, že si tím zavřu dveře k chytání v A-týmu. Ale nakonec jsem opět kývnul. Rok jsem vydržel současně trénovat áčko i béčko, což už ale nešlo vydržet. S těžkým srdcem jsem se tedy rozloučil s béčkem a zůstal jen u A-týmu.” Dnes je tedy trenérem, brankářských rukavic se ale nevzdal. Chytá podle potřeby za céčko, za béčko, ale i za

Nemusíte umět cizí jazyky, abyste zjistili, na jaké destinace se Cicalova cestovka zaměřuje.

jsem neudělal přijímačky, zrovna z oblíbené matematiky, takže mi přišel povolávk do Strašnic. Naštěstí jsem tam strávil jen dva měsíce, protože jsem se odvolal a nakonec mě na vysokou vzali,” popisuje a dodává, že v Bohemians o něj, jako o nadbytečného, po návratu ze Strašnic už nestáli a on se přesunul do Braníka.

přes třicet, si zahrál ještě za Slaný, Vraňany a Dobřejovice. „Tam jsem vydržel pár let, ale pak už jsem nehodlal koukat na to, jak nesmyslným způsobem je klub veden, a ozval jsem se svému bývalému spolužákovi Martinu Pulpitovi, který mě už dlouho naháněl do Dolních Počernic. Moc jsem tam nechtěl, ale nakonec jsem kývnul.”

Itálie je země zaslíbená, přestože je Martin Čech jako poleno.

Martin Cicala ve své „úřadovně“.

áčko. A mnohdy zvládne tenhle trojboj během jediného víkendu! „Vždyť jen za poslední sezonu jsem díky zraněním našich gólmanů odchytil za A-tým sedm zápasů. A myslím, že až na jeden se mi všechny celkem povedly,“ hodnotí brankář, jehož vrstevníka byste mezi tyčemi v I. A třídě hledali asi marně. Přitom se pořád cítí dobře a kariéru nebalí.

I proto, že si pořád drží solidní výkonnost. „Mezi pětatřiceti a pětáctýřiceti jsem se v bráně cítil nejlíp. Dirigování obrany, čtení hry, hra nohama, ve všech ohledech to bylo nejlepší období kariéry. Teď už je to samozřejmě trochu jiné, ale jen proto, že nemám možnost tolik trénovat, protože sám jsem trenér a musím se věnovat klukům,“ vysvětluje. „Teď je to tak, že hlava chytá, jako by mi bylo dvacet, ale tělo už je trochu pomalejší. Nedávno jsem si pomyslnou hranici, kdy bych chtěl skončit, posunul o dalších pět let, teď je na pětádesáti. A třeba ji za pět roků posunu o dalších pět let. Chtěl bych hrát, dokud budu moct běhat.“

Fotbal dal Martinovi Cicalovi mnohé. Za svůj největší úspěch považuje, že se na hřišti sešel s oběma svými syny. „Nejdřív mi to paradoxně vyšlo s mladším Martinem, kterému je dnes sedmnáct let. Byl vždycky šikovný, od čtrnácti trénuje s áčkem. Ten zápas jsme hráli proti prvnímu, on dal gól a běžel za mnou slavit přes celé hřiště. Když si na to vzpomenu, pořád mám husí kůži,“ vybavuje si. „Teď už spolu hra-

jeme běžně. Se starším Filipem hraju aspoň Hanspaulku. Teď ale začal trénovat s C-tým, takže si s ním velký fotbal možná zahraju taky,“ dodává.

ČECH JAKO POLENO!

Ti, kdo Martina Cicalu znají, vědí, že je po tátovi Ital. To ostatně naznačuje i jeho příjmení. Jenže ona to tak docela pravda není. „Jsem Čech jako poleno,“ překvapuje. „Můj biologický táta je Čech, ale já odmalička žiju se druhým manželem své mamky, což je Ital. Jeho jméno jsem přijal, protože jsem s ním žil odmalička a aby rodina byla ucelená,“ vysvětluje.

Rodina je pro něj nade vše, navíc s ní provozuje i italskou restauraci v Žitné ulici a cestovní kancelář specializovanou na Itálii. „Nejdřív jsme otevřeli cestovku, to bylo v roce 1990. Budovali jsme ji s tátou postupně od plenek. Tehdy po revoluci se všichni podnikatelé učili za pochodu. Žádná reklama, fungovalo to tak, že nás naši klienti doporučili svým známým, ti zase dalšími lidem a klientela postupně rostla.“ Restauraci otevřeli Cicalovi v roce 1997. „Táta chtěl podnikat ve svém oboru, sháněli jsme tedy hotel nebo restauraci. Daří se nám, nemůžu si stěžovat. Kolem roku 2005 sice přišlo těžké období, kdy přišel propad a vůbec to nešlo. Ale dostali jsme se z toho. Dnes jedeme už dvacet let a jsme jedinou restauraci, která v Žitné vydržela tak dlouho,“ těší ho.

I začátky podnikání v gastronomii probíhaly tak trochu na koleni. „Dnes už kupujeme italské potraviny od do-davatelů, ale v dřevních dobách jsme si je sami vozili autobusem. V létě jsme třeba jezdili pro rukolu, o které tu málokdo věděl, že vůbec existuje,“ směje se. „V bedýnkách jsme vozili i ryby a žluté melouny.“

Jak Martin Cicala zvládá podnikat na dvou frontách současně? „To je další výhoda naší početné rodiny. Část totiž dělá v cestovce a část v restauraci. Dřív jsme litali z místa na místo, teď už máme role pevně rozdělené. Třeba manželka Petra dělá v restauraci, protože ta ji baví víc, a já jsem tady,“ vypráví v podolské kanceláři své cestovky. Mimochodem, v rodinné restauraci je šéfkuchařem Martinův bratr David, který hraje za Prahu 1999.

Obě sféry Cicalovic podnikání jsou zaměřeny na odlišnou klientelu. „Do restaurace chodí spíš lidé, kteří s námi asi nejezdí do Itálie. Na druhou stranu máme klienty, kteří s námi byli v Itálii už třeba dvacetkrát, ale v Praze zkrátka nechodí do restaurací nebo o naší restauraci ani nevědí,“ objasňuje. „Samozřejmě ale existují i tací, kteří využívají služeb jak cestovky, tak restaurace.“

RECEPT NA ÚSPĚCH

V podnikání se Martinu Cicalovi daří možná i proto, že se drží filozofie, na

níž Češi slyší až poslední léta, tedy že za dobré věci si člověk rád připlatí. „Naše heslo není nabízet co nejlevnější produkty. Heslo v naší kanceláři ostatně je: Člověk si zapamatuje dobrý zájezd, ne to, kolik za něj zaplatil. Tak to chodí i v restauraci, kde důsledně dodržujeme původní receptury a kupujeme italské potraviny, které jsou často dražší než nějaké náhražky.“

Je zřejmé, že gólman a trenér Dolních Počernic je vytižený muž. Jaký má recept na to, aby vydržel zápas v podnikání ve spojení s fotbalem? „Jsou to tři faktory. První je má rodina, tedy manželka a děti. Bez jejich podpory by to nešlo. Tím mám na mysli hlavně Petru, která mi nikdy nevyčítala, že odejdu na trénink nebo na zápas. I svým klukům říkám, aby si ve vztahu nikdy nenechali sáhnout na koníček,“ vypočítává.

Druhým faktorem jsou rodiče. „Vozili mě na tréninky, podporovali mě v tom, abych dělal fotbal. A jakmile máte tuto podporu, už je to jen na vás. Na tom, jak máte nastavenou hlavu, jak máte vyladěnou psychiku a jakou máte vnitřní disciplínu a vůli. To je třetí faktor,“ vyjmenovává Martin Cicala body, které v celku tvoří recept na fotbalovou a zjevně i pracovní dlouhověkost. ■

INZERCE

FSG SVOBODA ŠTEINFELD

MARTIN CICALA

Věk: 50
Klub: Sokol Dolní Počernice, z. s.
Post: brankář, trenér

Je libo nějakou delikatesu?

ZÁPAS SNŮ

MICHAL ŠVEC Z BOHEMIANS VZAL PŘI ROHOVÉM KOPU NA RAMENA ÚTOČÍČÍHO HRÁČE SOUPEŘE A SPOLEČNÝMI SILAMI SE SNAŽILI DÁT GÓL HLAVOU.

FOCENO: BĚHEM AKCE PRVOLIGOVÝCH FOTBALISTŮ BOHEMIANS S DĚTMI V ĎOLÍČKU AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST.

**ATRAKTIVNÍ
WEB PFS**

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

Dovolená v pohodě

Bližší informace v pobočkách a na www.alexandria.cz

- | až dvě děti zcela zdarma
- | superslevy a slevy za včasný nákup
- | klubové hotely
- | české animační programy
- | zimní lyžařské zájezdy
- | exotika – za sluncem k moři

Kde nás najdete: Vodičkova 25, Praha 1, tel.: 221 592 592, mobil: 777 797 424, vodickova@alexandria.cz |

Španělská 2, Praha 2, tel.: 221 466 466, info@alexandria.cz |

Revoluční 10/1083, Praha 1, tel.: 270 005 560, mobil: 739 580 002, revolucni@alexandria.cz |

OC NOVÝ SMÍCHOV, Plzeňská 8/233, Praha 5, tel.: 270 007 350, mobil: 731 132 918, smichov@alexandria.cz

+420 270 007 007
www.alexandria.cz

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská
teplárenská